

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

C 310

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 55

13 października 2012

Powiadomienie nr

Spis treści

Strona

II *Komunikaty*

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Komisja Europejska

2012/C 310/01 Układ monetarny pomiędzy Unią Europejską a Księstwem Monako 1

III *Akty przygotowawcze***Europejski Bank Centralny**

2012/C 310/02 Opinia Europejskiego Banku Centralnego z dnia 1 sierpnia 2012 r. w sprawie projektu rozporządzenia w sprawie usprawnienia rozrachunku papierów wartościowych w Unii Europejskiej i w sprawie centralnych depozytów papierów wartościowych (CON/2012/62) 12

PL

Cena:
3 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

IV *Informacje*

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Rada

2012/C 310/03	Wykaz narodowych punktów informacyjnych dla piłki nożnej (NFIP)	32
---------------	---	----

Komisja Europejska

2012/C 310/04	Kursy walutowe euro	36
---------------	---------------------------	----

V *Ogłoszenia*

POSTĘPOWANIA ADMINISTRACYJNE

Komisja Europejska

2012/C 310/05	Zaproszenie do wyrażenia zainteresowania członkostwem w wielosektorowej i niezależnej grupie ekspertów zapewniającej doradztwo w zakresie efektywnych sposobów inwestowania w zdrowie	37
---------------	---	----

POSTĘPOWANIA ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ WSPÓLNEJ POLITYKI HANDLOWEJ

Komisja Europejska

2012/C 310/06	Zawiadomienie skierowane do podmiotów gospodarczych – Nowa runda wniosków o zawieszenie cel autonomicznych Wspólnej Taryfy Celnej na niektóre produkty przemysłowe i rolne.....	40
---------------	---	----

II

(Komunikaty)

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJA EUROPEJSKA

UKŁAD MONETARNY

pomędzy Unią Europejską a Księstwem Monako

(2012/C 310/01)

UNIA EUROPEJSKA, reprezentowana przez Republikę Francuską i Komisję Europejską,

oraz

KSIĘSTWO MONAKO,

mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 974/98 z dnia 3 maja 1998 r. w dniu 1 stycznia 1999 r. euro zastąpiło walutę każdego państwa członkowskiego uczestniczącego w trzecim etapie unii gospodarczej i walutowej, w tym Francji.
- (2) Stosunki między Francją a Księstwem Monako w kwestiach walutowych i bankowych były uregulowane już przed wprowadzeniem euro na mocy dwustronnych umów, w szczególności na mocy zawartego w dniu 14 kwietnia 1945 r. porozumienia dotyczącego kontroli walutowej oraz układu o dobrosąsiedzkich stosunkach z dnia 18 maja 1963 r.
- (3) Księstwo Monako zostało uprawnione do stosowania euro jako waluty urzędowej poczynawszy od dnia 1 stycznia 1999 r. na mocy decyzji Rady z dnia 31 grudnia 1998 r. ⁽¹⁾.
- (4) W dniu 24 grudnia 2001 r. Unia Europejska, reprezentowana przez Republikę Francuską wraz z Komisją i Europejskim Bankiem Centralnym, zawarła układ monetarny z Księstwem Monako. Układ o dobrosąsiedzkich stosunkach, zawarty pomiędzy Republiką Francuską a Księstwem Monako, został w związku z tym odpowiednio zaktualizowany.
- (5) Zgodnie z niniejszym układem monetarnym Księstwo Monako ma prawo nadal stosować euro jako walutę urzędową, a banknotom i monetom euro przyznawać status prawnego środka płatniczego. Przepisy Unii Europejskiej wymienione w załączniku do niniejszego układu stosuje się na terytorium Księstwa Monako na warunkach przewidzianych w niniejszym układzie.
- (6) Księstwo Monako powinno zapewnić stosowanie na swoim terytorium przepisów UE dotyczących banknotów i monet denominowanych w euro; wspomniane banknoty i monety należy właściwie zabezpieczyć przed fałszowaniem; istotne jest, aby Księstwo Monako podjęło wszelkie środki niezbędne do walki z fałszowaniem pieniędzy i współpracowało w tej kwestii z Komisją, Europejskim Bankiem Centralnym, Francją i Europejskim Urzędem Policji (Europol).

⁽¹⁾ Dz.U. L 30 z 4.2.1999, s. 31.

- (7) Niniejszy układ monetarny nie daje żadnych praw instytucjom kredytowym, ani, w stosownym przypadku, innym instytucjom finansowym prowadzącym działalność na terytorium Księstwa Monako, w zakresie swobody przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług w Unii Europejskiej. Nie daje również żadnych praw instytucjom kredytowym, ani, w stosownym przypadku, innym instytucjom finansowym prowadzącym działalność na terytorium Unii Europejskiej w zakresie swobody przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług w Księstwie Monako.
- (8) Niniejszy układ monetarny nie zobowiązuje w żaden sposób EBC ani krajowych banków centralnych do włączenia instrumentów finansowych Księstwa Monako do wykazu(-ów) papierów wartościowych kwalifikujących się do operacji w ramach polityki pieniężnej prowadzonej przez Europejski System Banków Centralnych.
- (9) Księstwo Monako posiada na swoim terytorium spółki zarządzające portfelem na rzecz osób trzecich lub przekazujące zlecenia, których świadczone usługi są regulowane wyłącznie prawem monakijskim, bez uszczerbku dla obowiązków wymienionych w art. 11 ust. 6. Spółki te nie mają dostępu do systemów płatności i rozrachunku papierów wartościowych.
- (10) W poszanowaniu ciągłości więzów historycznych istniejących pomiędzy Francją a Księstwem Monako oraz zasad ustanowionych układem monetarnym z dnia 24 grudnia 2001 r. Unia Europejska i Księstwo Monako zobowiązują się współpracować w dobrej wierze w celu zapewnienia w całości skuteczności niniejszego układu.
- (11) Należy powołać wspólny komitet, w którego skład wejdą przedstawiciele Księstwa Monako, Republiki Francuskiej, Komisji Europejskiej i EBC, którego zadaniem będzie analiza stosowania postanowień niniejszego układu, podejmowanie decyzji, na warunkach określonych w art. 3, w sprawie rocznego pułapu emisji monet, ocena adekwatności minimalnego odsetka monet wprowadzanych do obiegu zgodnie z wartością nominalną oraz podjętych przez Księstwo Monako środków mających na celu wdrożenie odpowiednich przepisów Unii Europejskiej.
- (12) Organem właściwym do rozstrzygania sporów, które mogą powstać w związku z niewykonaniem obowiązku lub nieznaną przyczyną przepisów przewidzianych w niniejszym układzie, oraz co do których stwierdzono, że strony nie osiągnęły porozumienia, powinien być Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Księstwo Monako jest uprawnione do stosowania euro jako waluty urzędowej zgodnie ze zmienionymi rozporządzeniami (WE) nr 1103/97 oraz (WE) nr 974/98. Księstwo Monako przyznaje banknotom i monetom euro status prawnego środka płatniczego.

Artykuł 2

Księstwo Monako emituje banknoty i monety wyłącznie po uzgodnieniu warunków emisji z Unią Europejską. Warunki emisji monet euro, począwszy od dnia 1 stycznia 2011 r., określono w poniższych artykułach.

Artykuł 3

1. Roczny pułap (w ujęciu wartościowym) emisji monet euro przez Księstwo Monako oblicza się jako sumę:

części stałej, której wstępna kwota na rok 2011 wynosi 2 340 000 EUR, oraz

części zmiennej, odpowiadającej (w ujęciu wartościowym) średniej emisji monet przez Republikę Francuską w przeliczeniu na jednego mieszkańca w roku (n-1) pomnożonej przez liczbę mieszkańców Księstwa Monako.

Wspólny komitet może dokonywać corocznej aktualizacji części stałej w celu uwzględnienia inflacji – na podstawie zharmonizowanego indeksu cen konsumpcyjnych odnotowanego we Francji w roku (n-1) – oraz ewentualnych znaczących zmian na rynku kolekcjonerskich monet euro.

2. Księstwo Monako może również emitować specjalne monety okolicznościowe i/lub monety kolekcjonerskie z okazji wydarzeń o istotnym dla niego znaczeniu. W przypadku gdy emisja specjalna doprowadzi do przekroczenia pułapu emisji określonego w ust. 1, wartość tej emisji zostaje uznana za wykorzystanie pozostałej części pułapu na poprzedni rok i/lub odjęta od pułapu na następny rok.

Artykuł 4

1. Monety euro emitowane przez Księstwo Monako i monety emitowane przez państwa członkowskie Unii Europejskiej, które przyjęły euro, są identyczne pod względem wartości nominalnej, statusu prawnego środka płatniczego, parametrów technicznych, wzornictwa wspólnej strony i wspólnych elementów wzorniczych strony narodowej.

2. Księstwo Monako z wyprzedzeniem powiadamia Komisję o projektach narodowych stron monet euro, a Komisja sprawdza ich zgodność z przepisami UE.

Artykuł 5

Francja udostępnia Księstwu Monako mennicę w Paryżu (*Hôtel de la monnaie de Paris*), aby umożliwić Księstwu bicie monet zgodnie z art. 18 układu o dobrosąsiedzkich stosunkach zawartego pomiędzy Francją a Księstwem Monako w dniu 18 maja 1963 r.

Artykuł 6

1. Do celów zatwierdzenia całkowitej wielkości emisji Francji przez Europejski Bank Centralny zgodnie z art. 128 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, liczba monet emitowanych przez Księstwo Monako dodawana jest do liczby monet emitowanych przez Francję.

2. Najpóźniej dnia 1 września każdego roku Księstwo Monako powiadamia Republikę Francuską o wielkości emisji i wartości nominalnej monet euro, które zamierza wyemitować w następnym roku. Księstwo Monako powiadamia również Komisję o przewidzianych warunkach emisji tych monet.

3. Księstwo Monako przekazuje wymienione w ust. 2 informacje dotyczące roku 2011 z chwilą podpisania niniejszego układu.

4. Bez uszczerbku dla emisji monet kolekcjonerskich Księstwo Monako wprowadza do obiegu zgodnie z wartością nominalną co najmniej 80 % monet euro wyemitowanych każdego roku. Co pięć lat wspólny komitet analizuje adekwatność minimalnego odsetka monet wprowadzanych do obiegu zgodnie z wartością nominalną i może zdecydować o jego zmianie.

Artykuł 7

1. Księstwo Monako ma prawo do emisji kolekcjonerskich monet euro. Są one uwzględniane w rocznym pułapie, o którym mowa w art. 3. Księstwo Monako emituje kolekcjonerskie monety euro zgodnie z wytycznymi UE dotyczącymi kolekcjonerskich monet euro, które wymagają m.in. zastosowania parametrów technicznych, wzornictwa i denominacji umożliwiających odróżnienie kolekcjonerskich monet euro od monet przeznaczonych do obiegu.

2. Emitowane przez Księstwo Monako monety kolekcjonerskie nie mają statusu prawnego środka płatniczego w Unii Europejskiej.

Artykuł 8

Księstwo Monako podejmuje wszelkie środki niezbędne do walki z fałszowaniem pieniędzy i współpracą w tej kwestii z Komisją, Europejskim Bankiem Centralnym, Francją i Europejskim Urzędem Policji (Europol).

Artykuł 9

Księstwo Monako zobowiązuje się do:

a) stosowania aktów prawnych i przepisów UE wymienionych w załączniku A i wchodzących w zakres stosowania art. 11 ust. 2, które są stosowane bezpośrednio przez Francję, lub przepisów przyjętych przez Francję w celu transpozycji tych aktów prawnych i tych przepisów zgodnie z zasadami określonymi w art. 11 ust. 2 i 3;

b) przyjęcia środków równoważnych z aktami prawnymi i przepisami Unii Europejskiej wymienionymi w załączniku B, które są bezpośrednio stosowane przez państwa członkowskie, lub w odniesieniu do których państwa te dokonują transpozycji, na zasadach określonych w art. 11 ust. 4, 5 i 6, w następujących obszarach:

— prawo bankowe i finansowe, jak również przeciwdziałanie praniu pieniędzy w obszarach przewidzianych w art. 11 i zgodnie z zasadami tam przewidzianymi,

— zapobieganie oszustwom i fałszowaniu gotówkowych i bezgotówkowych środków płatniczych, medali i żetonów;

c) stosowania bezpośrednio na swoim terytorium aktów prawnych i przepisów Unii Europejskiej dotyczących banknotów i monet euro, jak również środków niezbędnych do stosowania euro jako jednej waluty, przyjętych na mocy art. 133 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, chyba że niniejszy układ stanowi wyraźnie inaczej. Komisja, za pośrednictwem wspólnego komitetu, przekazuje monackim organom władzy wykaz odpowiednich aktów prawnych i przepisów.

Artykuł 10

1. Instytucje kredytowe oraz, w razie potrzeby, inne instytucje finansowe upoważnione do prowadzenia działalności na terytorium Księstwa Monako mogą, na warunkach określonych w art. 11, mieć dostęp do międzybankowych systemów płatności i rozrachunków oraz do systemów rozrachunku papierów wartościowych Unii Europejskiej, na takich samych zasadach jak instytucje kredytowe, oraz, w razie potrzeby, inne instytucje finansowe prowadzące działalność na terytorium Francji, pod warunkiem że spełniają warunki określone w odniesieniu do dostępu do tych systemów.

2. Instytucje kredytowe oraz, w razie potrzeby, inne instytucje finansowe prowadzące działalność na terytorium Księstwa Monako podlegają, na warunkach określonych w art. 11, tym samym zasadom wdrażania przez *Banque de France* przepisów ustanowionych przez EBC w zakresie instrumentów i procedur polityki pieniężnej jak instytucje kredytowe oraz, w razie potrzeby, inne instytucje finansowe prowadzące działalność we Francji.

Artykuł 11

1. Na terytorium Księstwa Monako zastosowanie mają akty prawne przyjęte przez Radę w zastosowaniu art. 129 akapit

czwarty Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w powiązaniu z art. 5.4 lub 19.1, lub 34.3 Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego (zwanego dalej „statutem”), przez EBC w zastosowaniu wspomnianych wyżej aktów prawnych przyjętych przez Radę lub art. 5, 16, 18, 19, 20, 22 bądź art. 34.3 statutu, lub przez *Banque de France* w celu wdrożenia aktów prawnych przyjętych przez EBC. Dzieje się tak również w odniesieniu do ewentualnych zmian tych aktów.

2. Księstwo Monako stosuje przepisy prawa, przyjęte przez Francję w celu transpozycji aktów prawnych Unii dotyczących działalności instytucji kredytowych i nadzoru nad nimi oraz zapobiegania ryzyku systemowemu systemów płatności oraz systemów płatności i rozrachunku papierów wartościowych, wymienione w załączniku A. W tym celu Księstwo Monako stosuje po pierwsze przepisy francuskiego kodeksu walutowego i finansowego dotyczące działalności instytucji kredytowych i nadzoru nad nimi oraz akty regulacyjne przyjęte w celu ich wykonania zgodnie z układem francusko-monakijskim dotyczącym kontroli walutowej z dnia 14 kwietnia 1945 r. oraz późniejszymi listami interpretacyjnymi w sprawie regulacji bankowych wymienionymi pomiędzy rządem Republiki Francuskiej a rządem Jego Najjaśniejszej Wysokości Księcia Monako, odpowiednio z dnia 18 maja 1963 r., 10 maja 2001 r., 8 listopada 2005 r. i 20 października 2010 r., oraz po drugie – przepisy francuskiego kodeksu walutowego i finansowego dotyczące zapobiegania ryzyku systemowemu systemów płatności i systemów rozrachunku papierów wartościowych.

3. Wykaz znajdujący się w załączniku A będzie zmieniany przez Komisję przy każdej zmianie wymienionych aktów prawnych oraz za każdym razem, gdy Unia Europejska przyjmie nowy akt, z uwzględnieniem ich daty wejścia w życie oraz transpozycji. Akty prawne oraz przepisy wymienione w załączniku A są stosowane przez Księstwo Monako z chwilą ich włączenia do prawa francuskiego zgodnie z przepisami, o których mowa w ust. 2. Przy każdej zmianie zaktualizowany wykaz jest publikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

4. Księstwo Monako przyjmuje środki równoważne ze środkami przyjętymi przez państwa członkowskie w zastosowaniu aktów unijnych, które są niezbędne do wdrożenia niniejszego układu i znajdują się w załączniku B. Wspólny komitet, o którym mowa w art. 13, bada równoważność między środkami przyjętymi przez Monako a środkami podejmowanymi przez państwa członkowskie w zastosowaniu wspomnianych wyżej aktów prawnych Unii zgodnie z procedurą, którą ustali przedmiotowy komitet.

5. Bez uszczerbku dla procedury przewidzianej w niniejszym artykule ust. 9 wykaz znajdujący się w załączniku B będzie zmieniany decyzją wspólnego komitetu. W tym celu Komisja, z chwilą ustanowienia nowego przepisu prawa w dziedzinie objętej niniejszym układem, oraz uznając, że przepis ten powinien być włączony do wykazu znajdującego się w załączniku B, informuje o tym Księstwo Monako. Księstwo Monako otrzymuje kopię dokumentów sporządzonych przez instytucje i organy Unii Europejskiej na różnych etapach procedury usta-

wodawczej. Komisja publikuje tak zaktualizowany załącznik B w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Wspólny komitet decyduje następnie o odpowiednich i rozsądnych terminach wdrożenia przez Księstwo Monako nowych aktów prawnych i przepisów dodanych do załącznika B.

6. Księstwo Monako podejmuje skuteczne środki, równoważne z dyrektywami Unii Europejskiej wymienionymi w załączniku B, dotyczące walki z praniem pieniędzy, zgodnie z zaleceniami międzynarodowej Grupy Specjalnej ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy (FATF). O włączeniu do załącznika B regulacji Unii Europejskiej dotyczących walki z praniem pieniędzy decyduje za każdym razem wspólny komitet. Jednostki wywiadu finansowego Księstwa Monako i państw członkowskich UE kontynuują aktywną współpracę w walce z praniem pieniędzy.

7. Instytucje kredytowe oraz, w razie potrzeby, inne instytucje finansowe i agenci deklarujący prowadzenie działalności na terytorium Księstwa Monako podlegają sankcjom i procedurom dyscyplinarnym wdrażanym w przypadku nieznamośności aktów prawnych, o których mowa w poprzednich ustępach. Księstwo Monako dopilnowuje wykonania sankcji nakładanych przez właściwe organy zgodnie z postanowieniami niniejszego artykułu.

8. Akty prawne, o których mowa w niniejszym artykule ust. 1, wchodzi w życie w Księstwie Monako z dniem ich wejścia w życie w Unii Europejskiej – w przypadku aktów opublikowanych w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* – oraz z dniem ich wejścia w życie we Francji – w przypadku aktów opublikowanych w *Dzienniku Urzędowym Republiki Francuskiej*. Akty prawne o charakterze ogólnym, o których mowa w niniejszym artykule ust. 1 i które nie są opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w *Dzienniku Urzędowym Republiki Francuskiej*, wchodzi w życie z dniem poinformowania o nich organów monakijskich. Akty prawne o charakterze indywidualnym, o których mowa w niniejszym artykule ust. 1, stosują się z dniem poinformowania o nich ich adresatów.

9. Przed udzieleniem zezwolenia przedsiębiorstwom inwestycyjnym, które chcą rozpocząć działalność na terytorium Księstwa Monako i będą mogły oferować tam usługi inwestycyjne inne niż zarządzanie portfelem na rzecz osób trzecich lub przekazywanie zleceń, oraz bez uszczerbku dla obowiązków wymienionych w niniejszym artykule ust. 6, Księstwo Monako zobowiązuje się podjąć skuteczne środki równoważne ze środkami zawartymi w obowiązujących aktach prawnych Unii regulujących ten rodzaj usług. W drodze odstępstwa od procedury przewidzianej w niniejszym artykule ust. 5, akty te zostaną wówczas włączone przez Komisję do załącznika B.

Artykuł 12

1. Organem właściwym do rozstrzygania sporów utrzymujących się między stronami, które mogą powstać w związku z niewykonaniem obowiązku lub nieznamośnością przepisów przewidzianych w niniejszym układzie, i które nie mogły

zostać rozstrzygnięte przez wspólny komitet, jest Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej. Strony zobowiązują się podjąć wszelkie środki w celu polubownego rozstrzygnięcia sporu przez wspólny komitet.

2. Jeżeli doprowadzenie do polubownego rozstrzygnięcia sporu w ten sposób jest niemożliwe, Unia Europejska, działająca na podstawie zalecenia Komisji Europejskiej, oraz po zasięgnięciu opinii Francji i EBC, w odniesieniu do kwestii leżących w jej kompetencji, lub też Księstwo Monako, mogą wnieść skargę do Trybunału Sprawiedliwości, jeżeli w wyniku uprzedniego rozpatrzenia sprawy przez wspólny komitet wydaje się, że druga strona uchybiła zobowiązaniu wynikającemu z niniejszego układu lub nie знаła przepisu w nim przewidzianego. Wyrok Trybunału jest wiążący dla obu stron, które podejmują wszelkie środki niezbędne do zastosowania się do wyroku w terminie w nim określonym przez Trybunał.

3. W przypadku gdyby Unia Europejska lub Księstwo Monako zaniedbały podjęcia koniecznych środków służących zastosowaniu się do wyroku w wyznaczonym terminie, druga strona może rozwiązać układ ze skutkiem natychmiastowym.

4. Wszystkie wątpliwości związane z ważnością decyzji instytucji i organów Unii Europejskiej, podjętych w zastosowaniu niniejszego układu, należą wyłącznie do kompetencji Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej. W szczególności wszelka osoba fizyczna lub prawna posiadająca miejsce zamieszkania/siedzibę na terytorium Księstwa Monako może skorzystać ze środków odwoławczych dostępnych dla osób fizycznych lub prawnych posiadających miejsce zamieszkania/siedzibę na terytorium Francji przeciwko aktom prawnym, których są one adresem, niezależnie od ich formy i charakteru.

Artykuł 13

1. W skład wspólnego komitetu wchodzi przedstawiciele Księstwa Monako i Unii Europejskiej. Wspólny komitet służy wymianie poglądów i informacji, a także przyjmuje decyzje, o których mowa w art. 3, 6 i 11. Komitet ten bada środki podjęte przez Księstwo Monako i dąży do rozwiązania ewentualnych sporów wynikających ze stosowania niniejszego układu. Wspólny komitet przyjmuje swój regulamin wewnętrzny.

2. W skład delegacji UE wchodzi przedstawiciele Republiki Francuskiej, która tej delegacji przewodniczy, oraz przedstawiciele Komisji Europejskiej i Europejskiego Banku Centralnego. Delegacja Unii Europejskiej przyjmuje jednomyślnie swoje zasady i procedury.

3. Delegacja monakijska składa się z przedstawicieli wyznaczonych przez wicepremiera, a przewodniczy jej doradca rządu ds. finansów i gospodarki lub jego przedstawiciel.

4. Wspólny komitet zbiera się przynajmniej raz w roku, jak również za każdym razem gdy jeden z jego członków uzna to za konieczne, aby komitet mógł wypełnić zadania, za które jest odpowiedzialny na mocy niniejszego układu, w szczególności w zależności od zmian w prawodawstwie na szczeblu europejskim, francuskim, i monakijskim. Funkcję przewodniczącego sprawuje na zasadzie corocznej rotacji przewodniczący delegacji Unii Europejskiej lub przewodniczący delegacji monakijskiej. Wspólny komitet podejmuje decyzje na zasadzie jednomyślności stron.

5. Sekretariat wspólnego komitetu składa się z dwóch osób mianowanych, odpowiednio, przez przewodniczącego delegacji Unii Europejskiej i przewodniczącego delegacji monakijskiej. Sekretariat uczestniczy również w zebraniach komitetu.

Artykuł 14

Każda ze stron może wypowiedzieć niniejszy układ z zachowaniem rocznego okresu wypowiedzenia.

Artykuł 15

Niniejszy układ jest sporządzony w języku francuskim i będzie mógł, w razie potrzeby, zostać przetłumaczony na inne języki Unii Europejskiej. Jednakże jedynie wersja francuska jest autentyczna.

Artykuł 16

Niniejszy układ wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 2011 r.

Artykuł 17

Układ monetarny z dnia 24 grudnia 2001 r. traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego układu. Odniesienia do układu z dnia 24 grudnia 2001 r. rozumiane są jako odniesienia do niniejszego układu.

Sporządzono w Brukseli dnia w trzech oryginalnych egzemplarzach w języku francuskim.

W imieniu Unii Europejskiej

Olli REHN

François BAROIN

Wiceprzewodniczący Komisji Europejskiej ds. spraw gospodarczych i walutowych

Minister Gospodarki, Finansów i Przemysłu Republiki Francuskiej

W imieniu Księstwa Monako

Michel ROGER

Minister Stanu

ZAŁĄCZNIK A

Prawodawstwo w dziedzinie bankowości i finansów

Dyrektywa Rady 86/635/EWG z dnia 8 grudnia 1986 r. w sprawie rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych banków i innych instytucji finansowych: w zakresie przepisów mających zastosowanie do instytucji kredytowych (Dz.U. L 372 z 31.12.1986, s. 1)

zmieniona:

dyrektywą 2001/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 września 2001 r. zmieniającą dyrektywy 78/660/EWG, 83/349/EWG oraz 86/635/EWG w zakresie zasad oceny rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych niektórych rodzajów spółek, a także banków oraz innych instytucji finansowych (Dz.U. L 283 z 27.10.2001, s. 28)

dyrektywą 2003/51/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 czerwca 2003 r. zmieniającą dyrektywy 78/660/EWG, 83/349/EWG, 86/635/EWG i 91/674/EWG w sprawie rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych niektórych rodzajów spółek, banków i innych instytucji finansowych oraz zakładów ubezpieczeń (Dz.U. L 178 z 17.7.2003, s. 16)

dyrektywą 2006/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. zmieniającą dyrektywy Rady 78/660/EWG w sprawie rocznych sprawozdań finansowych niektórych rodzajów spółek, 83/349/EWG w sprawie skonsolidowanych sprawozdań finansowych, 86/635/EWG w sprawie rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych banków i innych instytucji finansowych oraz 91/674/EWG w sprawie rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych zakładów ubezpieczeń (Dz.U. L 224 z 16.8.2006, s. 1)

Dyrektywa Rady 89/117/EWG z dnia 13 lutego 1989 r. w sprawie obowiązków w zakresie publikacji odnoszących się do rocznych sprawozdań finansowych oddziałów, utworzonych w państwie członkowskim, instytucji kredytowych i instytucji finansowych mających swoją siedzibę poza tym państwem członkowskim (Dz.U. L 44 z 16.2.1989, s. 40)

Dyrektywa 2006/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie adekwatności kapitałowej firm inwestycyjnych i instytucji kredytowych (wersja przekształcona): w zakresie przepisów mających zastosowanie do instytucji kredytowych (Dz.U. L 177 z 30.6.2006, s. 201)

zmieniona:

dyrektywą 2008/23/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 2008 r. zmieniającą dyrektywę 2006/49/WE w sprawie adekwatności kapitałowej firm inwestycyjnych i instytucji kredytowych, w odniesieniu do uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji (Dz.U. L 76 z 19.3.2008, s. 54)

dyrektywą Komisji 2009/27/WE z dnia 7 kwietnia 2009 r. zmieniającą niektóre załączniki do dyrektywy 2006/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do przepisów technicznych dotyczących zarządzania ryzykiem (Dz.U. L 94 z 8.4.2009, s. 97)

dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/111/WE z dnia 16 września 2009 r. zmieniającą dyrektywy 2006/48/WE, 2006/49/WE i 2007/64/WE w odniesieniu do banków powiązanych z centralnymi instytucjami, niektórych pozycji funduszy własnych, dużych ekspozycji, uzgodnień w zakresie nadzoru oraz zarządzania w sytuacji kryzysowej (Dz.U. L 302 z 17.11.2009, s. 97)

dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/76/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie zmiany dyrektyw 2006/48/WE oraz 2006/49/WE w zakresie wymogów kapitałowych dotyczących portfela handlowego i resekurytyzacji oraz przeglądu nadzorczego polityki wynagrodzeń (Dz.U. L 329 z 14.12.2010, s. 3)

dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/78/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie zmiany dyrektyw 98/26/WE, 2002/87/WE, 2003/6/WE, 2003/41/WE, 2003/71/WE, 2004/39/WE, 2004/109/WE, 2005/60/WE, 2006/48/WE, 2006/49/WE i 2009/65/WE w odniesieniu do uprawnień Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) oraz Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 120)

Dyrektywa 94/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 1994 r. w sprawie systemów gwarancji depozytów (Dz.U. L 135 z 31.5.1994, s. 5)

zmieniona:

dyrektywą 2005/1/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 marca 2005 r. zmieniającą dyrektywy Rady 73/239/EWG, 85/611/EWG, 91/675/EWG, 92/49/EWG i 93/6/EWG oraz dyrektywy 94/19/WE, 98/78/WE, 2000/12/WE, 2001/34/WE, 2002/83/WE i 2002/87/WE w celu ustanowienia nowej struktury organizacyjnej komitetów w sektorze usług finansowych (Dz.U. L 79 z 24.3.2005, s. 9)

dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/14/WE z dnia 11 marca 2009 r. zmieniającą dyrektywę 94/19/WE w sprawie systemów gwarancji depozytów w odniesieniu do poziomu gwarancji oraz terminu wypłaty (Dz.U. L 68 z 13.3.2009, s. 3)

Dyrektywa 98/26/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 maja 1998 r. w sprawie zamknięcia rozliczeń w systemach płatności i rozrachunku papierów wartościowych (Dz.U. L 166 z 11.6.1998, s. 45)

zmieniona:

dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/44/WE z dnia 6 maja 2009 r. zmieniającą dyrektywę 98/26/WE w sprawie zamknięcia rozliczeń w systemach płatności i rozrachunku papierów wartościowych oraz dyrektywę 2002/47/WE w sprawie uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych w odniesieniu do systemów powiązanych i do wiarytelności kredytowych (Dz.U. L 146 z 10.6.2009, s. 37)

dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/78/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie zmiany dyrektyw 98/26/WE, 2002/87/WE, 2003/6/WE, 2003/41/WE, 2003/71/WE, 2004/39/WE, 2004/109/WE, 2005/60/WE, 2006/48/WE, 2006/49/WE i 2009/65/WE w odniesieniu do uprawnień Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) oraz Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 120)

Dyrektywa 2006/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe (wersja przekształcona): z wyjątkiem tytułów III i IV (Dz.U. L 177 z 30.6.2006, s. 1)

zmieniona:

dyrektywą Komisji 2007/18/WE z dnia 27 marca 2007 r. zmieniającą dyrektywę 2006/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie włączenia niektórych instytucji do zakresu jej stosowania lub wyłączenia niektórych instytucji z zakresu jej stosowania oraz w zakresie traktowania ekspozycji wobec banków rozwoju wielostronnego (Dz.U. L 87 z 28.3.2007, s. 9)

dyrektywą 2007/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 września 2007 r. zmieniającą dyrektywę Rady 92/49/EWG oraz dyrektywy 2002/83/WE, 2004/39/WE, 2005/68/WE i 2006/48/WE w zakresie zasad proceduralnych i kryteriów oceny stosowanych w ramach oceny ostrożnościowej przypadków nabycia lub zwiększenia udziałów w podmiotach sektora finansowego (Dz.U. L 247 z 21.9.2007, s. 1)

dyrektywą 2007/64/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego zmieniającą dyrektywy 97/7/WE, 2002/65/WE, 2005/60/WE i 2006/48/WE i uchylającą dyrektywę 97/5/WE (Dz.U. L 319 z 5.12.2007, s. 1), w odniesieniu do przepisów tytułów I i II dyrektywy 2007/64/WE

dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/24/WE z dnia 11 marca 2008 r. zmieniającą dyrektywę 2006/48/WE w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe, w odniesieniu do uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji (Dz.U. L 81 z 20.3.2008, s. 38)

dyrektywą Komisji 2009/83/WE z dnia 27 lipca 2009 r. zmieniającą niektóre załączniki do dyrektywy 2006/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do przepisów technicznych dotyczących zarządzania ryzykiem (Dz.U. L 196 z 28.7.2009, s. 14)

dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/110/WE z dnia 16 września 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje pieniądza elektronicznego oraz nadzoru ostrożnościowego nad ich działalnością, zmieniającą dyrektywy 2005/60/WE i 2006/48/WE oraz uchylającą dyrektywę 2000/46/WE (Dz.U. L 267 z 10.10.2009, s. 7), z wyjątkiem tytułu III dyrektywy 2009/110/WE

dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/111/WE z dnia 16 września 2009 r. zmieniającą dyrektywy 2006/48/WE, 2006/49/WE i 2007/64/WE w odniesieniu do banków powiązanych z centralnymi instytucjami, niektórych pozycji funduszy własnych, dużych ekspozycji, uzgodnień w zakresie nadzoru oraz zarządzania w sytuacji kryzysowej (Dz.U. L 302 z 17.11.2009, s. 97)

dyrektywą Komisji 2010/16/UE z dnia 9 marca 2010 r. zmieniającą dyrektywę 2006/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie wyłączenia określonej instytucji z zakresu jej stosowania (Dz.U. L 60 z 10.3.2010, s. 15)

dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/76/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie zmiany dyrektyw 2006/48/WE oraz 2006/49/WE w zakresie wymogów kapitałowych dotyczących portfela handlowego i resekurytyzacji oraz przeglądu nadzorczego polityki wynagrodzeń (Dz.U. L 329 z 14.12.2010, s. 3)

dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/78/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie zmiany dyrektyw 98/26/WE, 2002/87/WE, 2003/6/WE, 2003/41/WE, 2003/71/WE, 2004/39/WE, 2004/109/WE, 2005/60/WE, 2006/48/WE, 2006/49/WE i 2009/65/WE w odniesieniu do uprawnień Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) oraz Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 120)

Dyrektywa 2001/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 kwietnia 2001 r. w sprawie reorganizacji i likwidacji instytucji kredytowych (Dz.U. L 125 z 5.5.2001, s. 15)

Dyrektywa 2002/47/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 czerwca 2002 r. w sprawie uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych (Dz.U. L 168 z 27.6.2002, s. 43)

zmieniona:

dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/44/WE z dnia 6 maja 2009 r. zmieniającą dyrektywę 98/26/WE w sprawie zamknięcia rozliczeń w systemach płatności i rozrachunku papierów wartościowych oraz dyrektywę 2002/47/WE w sprawie uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych w odniesieniu do systemów powiązanych i do wierzitelności kredytowych (Dz.U. L 146 z 10.6.2009, s. 37)

Dyrektywa 2002/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie dodatkowego nadzoru nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń oraz przedsiębiorstwami inwestycyjnymi konglomeratu finansowego i zmieniająca dyrektywy Rady 73/239/EWG, 79/267/EWG, 92/49/EWG, 92/96/EWG, 93/6/EWG i 93/22/EWG oraz dyrektywy 98/78/WE i 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 35 z 11.2.2003, s. 1)

zmieniona:

dyrektywą 2005/1/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 marca 2005 r. zmieniającą dyrektywy Rady 73/239/EWG, 85/611/EWG, 91/675/EWG, 92/49/EWG i 93/6/EWG oraz dyrektywy 94/19/WE, 98/78/WE, 2000/12/WE, 2001/34/WE, 2002/83/WE i 2002/87/WE w celu ustanowienia nowej struktury organizacyjnej komitetów w sektorze usług finansowych (Dz.U. L 79 z 24.3.2005, s. 9)

dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/25/WE z dnia 11 marca 2008 r. zmieniającą dyrektywę 2002/87/WE w sprawie dodatkowego nadzoru nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń oraz przedsiębiorstwami inwestycyjnymi konglomeratu finansowego w odniesieniu do uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji (Dz.U. L 81 z 20.3.2008, s. 40)

dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/78/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie zmiany dyrektyw 98/26/WE, 2002/87/WE, 2003/6/WE, 2003/41/WE, 2003/71/WE, 2004/39/WE, 2004/109/WE, 2005/60/WE, 2006/48/WE, 2006/49/WE i 2009/65/WE w odniesieniu do uprawnień Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) oraz Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 120)

Dyrektywa 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych zmieniająca dyrektywę Rady 85/611/EWG i 93/6/EWG i dyrektywę 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylająca dyrektywę Rady 93/22/EWG: w zakresie przepisów mających zastosowanie do instytucji kredytowych oraz z wyjątkiem art. 15, 31–33 i tytułu III (Dz.U. L 145 z 30.4.2004, s. 1)

Sprostowanie do dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych zmieniającej dyrektywę Rady 85/611/EWG i 93/6/EWG i dyrektywę 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylającej dyrektywę Rady 93/22/EWG (Dz.U. L 145 z 30.4.2004) (Dz.U. L 45 z 16.2.2005, s. 18)

zmieniona:

dyrektywą 2006/31/WE Rady z dnia 5 kwietnia 2006 r. zmieniającą dyrektywę 2004/39/WE w sprawie rynków instrumentów finansowych w odniesieniu do niektórych terminów (Dz.U. L 114 z 27.4.2006, s. 60)

dyrektywą 2007/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 września 2007 r. zmieniającą dyrektywę Rady 92/49/EWG oraz dyrektywy 2002/83/WE, 2004/39/WE, 2005/68/WE i 2006/48/WE w zakresie zasad proceduralnych i kryteriów oceny stosowanych w ramach oceny ostrożnościowej przypadków nabycia lub zwiększenia udziałów w podmiotach sektora finansowego (Dz.U. L 247 z 21.9.2007, s. 1)

dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/10/WE z dnia 11 marca 2008 r. zmieniającą dyrektywę 2004/39/WE w sprawie rynków instrumentów finansowych w odniesieniu do uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji (Dz.U. L 76 z 19.3.2008, s. 33)

dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/78/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie zmiany dyrektyw 98/26/WE, 2002/87/WE, 2003/6/WE, 2003/41/WE, 2003/71/WE, 2004/39/WE, 2004/109/WE, 2005/60/WE, 2006/48/WE, 2006/49/WE i 2009/65/WE w odniesieniu do uprawnień Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) oraz Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 120)

oraz uzupełniona:

rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1287/2006 z dnia 10 sierpnia 2006 r. wprowadzającym środki wykonawcze do dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do zobowiązań przedsiębiorstw inwestycyjnych w zakresie prowadzenia rejestrów, sprawozdań z transakcji, przejrzystości rynkowej, dopuszczania instrumentów finansowych do obrotu oraz pojęć zdefiniowanych na potrzeby tejże dyrektywy (Dz.U. L 241 z 2.9.2006, s. 1)

dyrektywą Komisji 2006/73/WE z dnia 10 sierpnia 2006 r. wprowadzającą środki wykonawcze do dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów organizacyjnych i warunków prowadzenia działalności przez przedsiębiorstwa inwestycyjne oraz pojęć zdefiniowanych na potrzeby tejże dyrektywy (Dz.U. L 241 z 2.9.2006, s. 26)

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/110/WE z dnia 16 września 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje pieniądza elektronicznego oraz nadzoru ostrożnościowego nad ich działalnością, zmieniająca dyrektywy 2005/60/WE i 2006/48/WE oraz uchylająca dyrektywę 2000/46/WE (Dz.U. L 267 z 10.10.2009, s. 7), z wyjątkiem tytułu III dyrektywy 2009/110/WE

Dyrektywa 2007/64/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego zmieniająca dyrektywy 97/7/WE, 2002/65/WE, 2005/60/WE i 2006/48/WE i uchylająca dyrektywę 97/5/WE: w odniesieniu do przepisów tytułów I i II dyrektywy 2007/64/WE (Dz.U. L 319 z 5.12.2007, s. 1)

Sprostowanie do dyrektywy 2007/64/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego zmieniającej dyrektywy 97/7/WE, 2002/65/WE, 2005/60/WE i 2006/48/WE i uchylającej dyrektywę 97/5/WE (Dz.U. L 319 z 5.12.2007) (Dz.U. L 187 z 18.7.2009, s. 5)

zmieniona:

dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/111/WE z dnia 16 września 2009 r. zmieniającą dyrektywy 2006/48/WE, 2006/49/WE i 2007/64/WE w odniesieniu do banków powiązanych z centralnymi instytucjami, niektórych pozycji funduszy własnych, dużych ekspozycji, uzgodnień w zakresie nadzoru oraz zarządzania w sytuacji kryzysowej (Dz.U. L 302 z 17.11.2009, s. 97)

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylecia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12)

ZAŁĄCZNIK B

Przeciwdziałanie praniu pieniędzy

Dyrektywa 2005/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu (Dz.U. L 309 z 25.11.2005, s. 15)

zmieniona:

dyrektywą 2007/64/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego zmieniającą dyrektywy 97/7/WE, 2002/65/WE, 2005/60/WE i 2006/48/WE i uchylającą dyrektywę 97/5/WE (Dz.U. L 319 z 5.12.2007, s. 1), w odniesieniu do przepisów tytułów I i II dyrektywy 2007/64/WE

dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/20/WE z dnia 11 marca 2008 r. zmieniającą dyrektywę 2005/60/WE w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu, w odniesieniu do uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji (Dz.U. L 76 z 19.3.2008, s. 46)

dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/110/WE z dnia 16 września 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje pieniądza elektronicznego oraz nadzoru ostrożnościowego nad ich działalnością, zmieniającą dyrektywy 2005/60/WE i 2006/48/WE oraz uchylającą dyrektywę 2000/46/WE (Dz.U. L 267 z 10.10.2009, s. 7) z wyjątkiem tytułu III dyrektywy 2009/110/WE

dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/78/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie zmiany dyrektyw 98/26/WE, 2002/87/WE, 2003/6/WE, 2003/41/WE, 2003/71/WE, 2004/39/WE, 2004/109/WE, 2005/60/WE, 2006/48/WE, 2006/49/WE i 2009/65/WE w odniesieniu do uprawnień Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) oraz Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 120)

uzupełniona:

dyrektywą Komisji 2006/70/WE z dnia 1 sierpnia 2006 r. ustanawiającą środki wykonawcze do dyrektywy 2005/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do definicji „osoby zajmującej eksponowane stanowisko polityczne”, jak również w odniesieniu do technicznych kryteriów stosowania uproszczonych zasad należytej staranności wobec klienta oraz wyłączenia z uwagi na działalność finansową prowadzoną w sposób sporadyczny lub w bardzo ograniczonym zakresie (Dz.U. L 214 z 4.8.2006, s. 29)

rozporządzeniem (WE) nr 1781/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 listopada 2006 r. w sprawie informacji o zleceniodawcach, które towarzyszą przekazom pieniężnym (Dz.U. L 345 z 8.12.2006, s. 1)

rozporządzeniem (WE) nr 1889/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie kontroli środków pieniężnych wwożonych do Wspólnoty lub wywożonych ze Wspólnoty (Dz.U. L 309 z 25.11.2005, s. 9)

Przeciwdziałanie oszustwom i fałszowaniu pieniędzy

Decyzja ramowa Rady 2001/413/WSiSW z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie zwalczania fałszowania i oszustw związanych z bezgotówkowymi środkami płatniczymi (Dz.U. L 149 z 2.6.2001, s. 1)

Rozporządzenie Rady (WE) nr 2182/2004 z dnia 6 grudnia 2004 r. dotyczące medali i żetonów podobnych do monet euro (Dz.U. L 373 z 21.12.2004, s. 1)

zmienione:

rozporządzeniem Rady (WE) nr 46/2009 z dnia 18 grudnia 2008 r. zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 2182/2004 dotyczące medali i żetonów podobnych do monet euro (Dz.U. L 17 z 22.1.2009, s. 5)

Rozporządzenie Rady (WE) nr 1338/2001 z dnia 28 czerwca 2001 r. ustanawiające środki niezbędne dla ochrony euro przed fałszowaniem (Dz.U. L 181 z 4.7.2001, s. 6)

zmienione:

rozporządzeniem Rady (WE) nr 44/2009 z dnia 18 grudnia 2008 r. zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 1338/2001 ustanawiające środki niezbędne dla ochrony euro przed fałszowaniem (Dz.U. L 17 z 22.1.2009, s. 1)

Decyzja ramowa Rady 2000/383/WSiSW z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie zwiększenia ochrony poprzez sankcje karne i inne sankcje za fałszowanie w związku z wprowadzeniem euro (Dz.U. L 140 z 14.6.2000, s. 1)

zmieniona:

decyzją ramową Rady 2001/888/WSiSW z dnia 6 grudnia 2001 r. zmieniającą decyzję ramową 2000/383/WSiSW w sprawie zwiększenia ochrony poprzez sankcje karne i inne sankcje za fałszowanie związane z wprowadzeniem euro (Dz.U. L 329 z 14.12.2001, s. 3)

Decyzja Rady 2001/887/WSiSW z dnia 6 grudnia 2001 r. w sprawie ochrony euro przed fałszowaniem (Dz.U. L 329 z 14.12.2001, s. 1)

Decyzja Rady 2009/371/WSiSW z dnia 6 kwietnia 2009 r. ustanawiająca Europejski Urząd Policji (Europol) (Dz.U. L 121 z 15.5.2009, s. 37)

Decyzja Rady 2001/923/WE z dnia 17 grudnia 2001 r. ustanawiająca program wymiany, pomocy i szkoleń dla ochrony euro przed fałszowaniem (program „Perykles”) (Dz.U. L 339 z 21.12.2001, s. 50)

zmieniona:

decyzją Rady 2006/75/WE z dnia 30 stycznia 2006 r. zmieniającą i rozszerzającą decyzję 2001/923/WE ustanawiającą program wymiany, pomocy i szkoleń dla ochrony euro przed fałszowaniem (program „Perykles”) (Dz.U. L 36 z 8.2.2006, s. 40)

decyzją Rady 2006/849/WE z dnia 20 listopada 2006 r. zmieniającą i rozszerzającą decyzję 2001/923/WE ustanawiającą program wymiany, pomocy i szkoleń dla ochrony euro przed fałszowaniem (program „Perykles”) (Dz.U. L 330 z 28.11.2006, s. 28)

Prawodawstwo w dziedzinie bankowości i finansów

Dyrektywa 97/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 marca 1997 r. w sprawie systemów rekompensat dla inwestorów (Dz.U. L 84 z 26.3.1997, s. 22)

III

(Akty przygotowawcze)

EUROPEJSKI BANK CENTRALNY

OPINIA EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO

z dnia 1 sierpnia 2012 r.

w sprawie projektu rozporządzenia w sprawie usprawnienia rozrachunku papierów wartościowych w Unii Europejskiej i w sprawie centralnych depozytów papierów wartościowych**(CON/2012/62)**

(2012/C 310/02)

Wprowadzenie i podstawa prawna

W dniu 3 kwietnia 2012 r. Europejski Bank Centralny (EBC) otrzymał wniosek Rady Unii Europejskiej o wydanie opinii w sprawie projektu rozporządzenia w sprawie usprawnienia rozrachunku papierów wartościowych w Unii Europejskiej i w sprawie centralnych depozytów papierów wartościowych (CDPW) oraz zmieniającego dyrektywę 98/26/WE ⁽¹⁾ (zwanego dalej „projektem rozporządzenia”). W dniu 19 kwietnia 2012 r. EBC otrzymał wniosek Parlamentu Europejskiego o wydanie opinii w sprawie projektu rozporządzenia.

Właściwość EBC do wydania opinii wynika z art. 127 ust. 4 oraz art. 282 ust. 5 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, jako że projekt rozporządzenia zawiera postanowienia odnoszące się do definiowania i realizacji przez EBC polityki pieniężnej w strefie euro oraz wspierania sprawnego funkcjonowania systemów płatniczych zgodnie z art. 127 ust. 2 Traktatu, a także do przyczyniania się przez EBC do należytego wykonywania przez właściwe organy polityk w odniesieniu do nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi oraz stabilności systemu finansowego zgodnie z art. 127 ust. 5 Traktatu. Ponadto art. 22 Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego (zwanego dalej „Statutem ESBC”) stanowi, że EBC i krajowe banki centralne mogą zapewniać instrumenty, a EBC może uchylać rozporządzenia, w celu zapewnienia skuteczności i rzetelności systemów rozliczeń i płatności w ramach Unii i z innymi krajami. Rada Prezesów wydała niniejszą opinię zgodnie ze zdaniem pierwszym art. 17 ust. 5 Regulaminu Europejskiego Banku Centralnego.

Uwagi ogólne

Wraz z dyrektywą 2004/39/WE ⁽²⁾ oraz projektem rozporządzenia w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, partnerów centralnych i repozytoriów transakcji ⁽³⁾ projekt rozporządzenia stanowić będzie część ram prawnych regulujących infrastruktury rynkowe i systemy obrotu. Ze względu na ich rozmiar, stopień skomplikowania oraz wzajemne powiązania systemowe uznaje się, że CDPW posiadają znaczenie systemowe ⁽⁴⁾, a zatem wymagają kompleksowych ram regulacyjnych obejmujących nadzór ostrożnościowy i systemowy, które będą łączyły mechanizmy

⁽¹⁾ COM(2012) 73 wersja ostateczna.

⁽²⁾ Dyrektywa 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych zmieniająca dyrektywy Rady 85/611/EWG i 93/6/EWG i dyrektywę 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylająca dyrektywę Rady 93/22/EWG (Dz.U. L 145 z 30.4.2004, s. 1), obecnie poddawana przeglądowi. Zob. projekt dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rynków instrumentów finansowych zmieniającej dyrektywę 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, COM(2011) 656 wersja ostateczna, oraz projekt rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniającego rozporządzenie (EMIR) w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, partnerów centralnych i repozytoriów transakcji, COM(2011) 652 wersja ostateczna.

⁽³⁾ Zob. projekt rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, partnerów centralnych i repozytoriów transakcji, COM(2010) 484 wersja ostateczna.

⁽⁴⁾ Zob. pkt 1 uzasadnienia projektu rozporządzenia.

mikro- i makroostrożnościowe. EBC zdecydowanie popiera propozycję Komisji dotyczącą wzmocnienia ram prawnych odnoszących się do CDPW oraz harmonizacji zasad będących podstawą działalności CDPW, udzielania zezwoleń CDPW i sprawowania nad nimi nadzoru, a także zasad dotyczących emisji, posiadania i przenoszenia papierów wartościowych poprzez takie CDPW w Unii ⁽⁵⁾.

W celu zapewnienia jednolitego narzędzia rozrachunku w Europie Eurosystem tworzy platformę TARGET2-Securities (T2S). Również w tym kontekście EBC zdecydowanie popiera projekt rozporządzenia, które poprawi prawne i operacyjne warunki rozrachunku transgranicznego w Unii w ogólności oraz w T2S w szczególności. Z tego względu EBC zaleca, aby projekt rozporządzenia i towarzyszące mu akty wykonawcze zostały przyjęte przed planowanym na czerwiec 2015 r. uruchomieniem T2S.

1. Zakres regulacji

Projekt rozporządzenia określa jednolite wymogi dotyczące rozrachunku instrumentów finansowych ⁽⁶⁾. Zgodnie z dyrektywą 2004/39/WE ⁽⁷⁾ „instrumenty finansowe” obejmują zbywalne papiery wartościowe, instrumenty rynku pieniężnego, jednostki uczestnictwa w przedsiębiorstwach zbiorowego inwestowania, kontrakty na instrumenty pochodne, kontrakty finansowe na transakcje różnicowe oraz uprawnienia do emisji. W tym względzie EBC zauważa, że projekt rozporządzenia nie definiuje „instrumentów finansowych” oraz że niektóre jego części mają zastosowanie tylko do papierów wartościowych lub zbywalnych papierów wartościowych ⁽⁸⁾, podczas gdy inne mają zastosowanie do instrumentów rynku pieniężnego ⁽⁹⁾, jednostek uczestnictwa w przedsiębiorstwach zbiorowego inwestowania i uprawnień do emisji ⁽¹⁰⁾. Ponadto projekt rozporządzenia definiuje CDPW jako osobę prawną prowadzącą system rozrachunku papierów wartościowych i świadczącą co najmniej jedną inną usługę podstawową wskazaną w załączniku ⁽¹¹⁾. EBC wyraża pogląd, że wszystkie trzy usługi podstawowe powinny podlegać regulacji. Na tym tle, z uwagi na postulat przejrzystości, EBC zaleca dalsze wyjaśnienie zakresu regulacji projektu rozporządzenia, zarówno w odniesieniu do rodzaju instrumentów, wobec których ma on zastosowanie, jak również do definicji CDPW.

Definicja CDPW powinna zostać zmieniona w celu uniknięcia arbitrażu regulacyjnego wynikającego z tworzenia przez CDPW dwóch lub trzech podmiotów prawnych, które świadczyłyby różne usługi podstawowe, nie podlegając jednocześnie rozporządzeniu mającemu zastosowanie do CDPW. EBC jest zdania, że każda osoba prawna oferująca którąkolwiek z trzech usług podstawowych wskazanych w sekcji A załącznika powinna podlegać przepisom rozporządzenia.

2. Współpraca organów

- 2.1. Projekt rozporządzenia przyznaje wiodącą rolę właściwym organom nadzoru oraz rolę wspierającą członkom Europejskiego Systemu Banków Centralnych (ESBC) jako odpowiednim organom w odniesieniu do CDPW. Biorąc pod uwagę rolę banków centralnych związaną z ich kompetencjami w zakresie nadzoru systemowego lub emisji waluty, a także korzystanie przez banki centralne z usług CDPW na potrzeby rozrachunku operacji polityki pieniężnej, projekt rozporządzenia powinien zapewniać uzupełnianie i równoważenie uprawnień właściwych organów i Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (EUNGiPW) przez odpowiedni udział członków ESBC. Gremia regulacyjne w dziedzinie banków centralnych i papierów wartościowych w ramach Komitetu ds. Systemów Płatności i Rozrachunku (CPSS) i Międzynarodowej Organizacji Komisji Papierów Wartościowych (IOSCO) uznały znaczenie regulacji infrastruktury rynku finansowego, w tym CDPW, oraz nadzoru ostrożnościowego i systemowego nad nimi ⁽¹²⁾. EBC jest zdania, że proponowane rozporządzenie powinno być

⁽⁵⁾ Zob. także odpowiedź EBC z dnia 22 marca 2011 r. (zwaną dalej „odpowiedzią EBC”) na publiczne konsultacje Komisji w sprawie centralnych depozytów papierów wartościowych i harmonizacji niektórych aspektów rozrachunku papierów wartościowych w Unii Europejskiej (zwane dalej „konsultacjami Komisji”). Odpowiedź EBC jest dostępna na stronie internetowej EBC pod adresem: <http://www.ecb.europa.eu>

⁽⁶⁾ Zob. art. 1 ust. 1 projektu rozporządzenia.

⁽⁷⁾ Dyrektywa 2004/39/WE. Propozycja Komisji dotycząca uchylecia dyrektywy 2004/39/WE (zob. przypis 3) także obejmuje pojęcie uprawnień do emisji.

⁽⁸⁾ Zob. art. 4 ust. 1 pkt 18 dyrektywy 2004/39/WE.

⁽⁹⁾ Zob. art. 4 ust. 1 pkt 19 dyrektywy 2004/39/WE.

⁽¹⁰⁾ Uprawnienia do emisji są w projekcie rozporządzenia zdefiniowane poprzez odniesienie do dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającej system handlu przydziałami do emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającej dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 275 z 25.10.2003, s. 32).

⁽¹¹⁾ Zob. art. 2 ust. 1 pkt 1 oraz sekcję A załącznika do projektu rozporządzenia.

⁽¹²⁾ Zob. CPSS-IOSCO, dokument „Principles for financial market infrastructures”, kwiecień 2012 r., dostępny na stronie internetowej BIS pod adresem: <http://www.bis.org>, w szczególności rozdział 4 (zwany dalej „zasadami CPSS-IOSCO”).

zgodne z zasadami CPSS-IOSCO. Należy wspierać skuteczną i ścisłą współpracę pomiędzy właściwymi organami a członkami ESBC, zarówno z perspektywy nadzoru systemowego, jak i z perspektywy banków centralnych emitującego walutę, nie naruszając uprawnień banków centralnych⁽¹³⁾.

- 2.2. EBC zauważa także, że w projekcie rozporządzenia określono już pewne dziedziny współpracy, i sugeruje dodatkowe obszary, w których uważa takie zaangażowanie EUNGiPW-ESBC za niezbędne. Ponadto EBC podkreśla potrzebę współpracy EUNGiPW i ESBC przy opracowywaniu projektów standardów technicznych. Ma to na celu zapewnienie uniknięcia przez członków ESBC konieczności opracowywania dodatkowych, potencjalnie różnych wymogów dotyczących środków nadzoru systemowego, w tym aktów prawnych. Ponadto pozwoli to uniknąć ciągłej oceny według standardów użytkowników⁽¹⁴⁾ CDPW biorących udział w rozrachunku operacji polityki pieniężnej, które w innym przypadku musiałyby spełniać obowiązki prawne ESBC. W tym kontekście szczególne znaczenie ma także terminowa i odpowiednia wymiana niezbędnych informacji, w tym na potrzeby stabilności finansowej, nadzoru systemowego i w celach statystycznych.
- 2.3. Projekt rozporządzenia powinien zatem ustanawiać zasady współpracy, które umożliwią właściwym i odpowiednim organom wypełnienie ich zobowiązań, zarówno w kontekście krajowym, jak i transgranicznym, zgodnie z zasadami CPSS-IOSCO⁽¹⁵⁾. Projekt rozporządzenia powinien ułatwiać kompleksowy nadzór ostrożnościowy i systemowy w kontekście transgranicznym wobec oczekiwanego rozwoju transgranicznych operacji i transgranicznego rozrachunku, a także połączeń operacyjnych pomiędzy CDPW, których rozwój będzie popierany, a nawet promowany poprzez wprowadzenie wspólnej platformy T2S. Właściwe organy powinny mieć możliwość decydowania o odpowiedniej formie współpracy. Na tym tle powinna zostać przewidziana możliwość ustanowienia kolegiów organów, w szczególności w sytuacji, gdy CDPW prowadzi działalność transgraniczną za pośrednictwem przedsiębiorstwa zależnego lub oddziału lub kiedy świadczenie usług transgranicznych przybiera znaczne rozmiary⁽¹⁶⁾.

3. Nadzór makroostrożnościowy

Zostało już stwierdzone, że solidne infrastruktury rynku finansowego, w tym systemy rozrachunku papierów wartościowych, w znacznym stopniu przyczyniają się do stabilności finansowej, gdyż zmniejszają ryzyko systemowe⁽¹⁷⁾. EBC zauważa, że nadzór makroostrożnościowy prowadzony przez Europejską Radę ds. Ryzyka Systemowego i odpowiednie organy krajowe powinien być wykonywany bez uszczerbku dla odpowiednich uprawnień członków ESBC.

4. Rozrachunek w pieniądzu banku centralnego

Projekt rozporządzenia umożliwia CDPW przeprowadzanie rozrachunku pieniężnego w pieniądzu banku komercyjnego w sytuacjach, gdy przeprowadzanie rozrachunku w pieniądzu banku centralnego nie jest racjonalne ani możliwe⁽¹⁸⁾. Jest to zgodne z zasadami CPSS-IOSCO oraz z zaleceniami ESBC-CESR⁽¹⁹⁾, które potwierdzają, że płynność banku centralnego nie jest porównywalna ze środkami banku komercyjnego z punktu widzenia ryzyka. W sytuacjach, gdy CDPW jest uprawniony do przeprowadzenia rozrachunku pieniężnego w pieniądzu banku komercyjnego, powinien on być zobowiązany do ustanowienia surowych kryteriów obowiązujących instytucje kredytowe działające w charakterze agentów rozrachunkowych⁽²⁰⁾ i monitorowania ich przestrzegania. EBC z zadowoleniem przyjmuje także fakt, że projekt rozporządzenia nie reguluje dostępu do kredytu udzielanego przez bank centralny, w tym awaryjnego wsparcia płynności, gdyż stanowi to prerogatywę banku centralnego i pozostaje w ścisłym związku z polityką pieniężną.

⁽¹³⁾ Zob. opinię EBC CON/2011/1 z dnia 13 stycznia 2011 r. w sprawie projektu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, partnerów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz.U. C 57 z 23.2.2011, s. 1). Wszystkie opinie EBC są publikowane na stronie internetowej EBC pod adresem: <http://www.ecb.europa.eu>

⁽¹⁴⁾ *Standards for the use of EU securities settlement systems in ESCB credit operations* (Standardy wykorzystania systemów rozrachunku papierów wartościowych UE w operacjach kredytowych ESBC), Europejski Instytut Walutowy, styczeń 1998 r.

⁽¹⁵⁾ Zob. w szczególności odpowiedzialność E (Współpraca z innymi organami) zasad CPSS-IOSCO.

⁽¹⁶⁾ Zarówno unijne ramy legislacyjne EMIR, dyrektywa 2006/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe (Dz.U. L 177 z 30.6.2006, s. 1), jak i zasady CPSS-IOSCO przewidują już ustanowienie kolegiów.

⁽¹⁷⁾ Zob. Rada Stabilności Finansowej, „Ograniczenie pokusy nadużycia stwarzanej przez instytucje finansowe o istotnym znaczeniu systemowym – zalecenia i harmonogramy”, październik 2010 r., s. 8.

⁽¹⁸⁾ Artykuł 37 ust. 2 projektu rozporządzenia.

⁽¹⁹⁾ Zob. w tym zakresie zasadę 9 zasad CPSS-IOSCO oraz zalecenie 10 „Zaleceń dotyczących systemów rozrachunku papierów wartościowych oraz zaleceń dotyczących partnerów centralnych w Unii Europejskiej” ESBC-CESR, maj 2009 r. (zwanymi dalej „zaleceniami ESBC-CESR”).

⁽²⁰⁾ Zobacz w tym zakresie zasadę 9 zasad CPSS-IOSCO oraz zalecenie 10 zaleceń ESBC-CESR.

5. CDPW i bankowe usługi pomocnicze

- 5.1. Projekt rozporządzenia stanowi, że CDPW nie mogą same świadczyć bankowych usług pomocniczych, ale powinny posiadać zezwolenie na wyznaczenie jednej lub kilku instytucji kredytowych do wykonywania określonych bankowych usług pomocniczych zdefiniowanych w projekcie rozporządzenia. Jednakże w drodze odstępstwa i przy uwzględnieniu określonych zabezpieczeń niektóre CDPW mogą otrzymać ograniczone zezwolenie na wykonywanie takich usług ⁽²¹⁾.
- 5.2. Wymaga to starannego przeglądu w celu zapewnienia zgodności z unijnymi przepisami regulującymi konkurencję oraz ramami prawnymi dotyczącymi systemowego nadzoru makroostrożnościowego i bankowości ⁽²²⁾, a także prawidłowego podziału zadań pomiędzy organy nadzorujące CDPW i organy nadzoru bankowego. W tym względzie, jak wskazano również w poprzedniej opinii, EBC jest zwolennikiem systematycznego udziału Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego (EUNB) przy opracowywaniu z wyprzedzeniem analiz technicznych unijnych przepisów prawnych w zakresie bankowości ⁽²³⁾.

W szczególności projekt rozporządzenia wprowadza rozróżnienie pomiędzy bankowymi usługami pomocniczymi na rzecz uczestników systemu rozrachunku papierów wartościowych związanymi z usługą rozrachunku z jednej strony a bankowymi usługami pomocniczymi związanymi z innymi usługami podstawowymi lub pomocniczymi z drugiej strony ⁽²⁴⁾. Powierza on również uprawnienia Komisji do przyjęcia aktów delegowanych, które określą te usługi pomocnicze ⁽²⁵⁾. EBC wyraża pogląd, że powyższe rozróżnienie nie jest jasne oraz że bankowe usługi pomocnicze, o których mowa, powinny być w najwyższym możliwym stopniu dostosowane do terminologii używanej w europejskim ustawodawstwie dotyczącym bankowości.

- 5.3. Ramy świadczenia bankowych usług pomocniczych powinny opierać się na odpowiednim ograniczaniu ryzyk przy jednoczesnym zapewnieniu wydajności świadczenia usług przez CDPW. Mając na uwadze kluczowe znaczenie tego zagadnienia, można zagwarantować bardziej kompleksową ocenę różnych możliwości świadczenia bankowych usług pomocniczych. Ocena taka byłaby przydatna dla pełnego określenia: a) różnych rodzajów ryzyka, w tym ryzyka związanego z restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją, a także ryzyka prawnego, kredytowego, dotyczącego płynności, ryzyka operacyjnego i ryzyka prowadzenia działalności oraz b) profili wydajności właściwych dla tych możliwości i pomogłaby określić najbezpieczniejszy i najbardziej wydajny model. EBC jest gotowy aktywnie uczestniczyć w takiej ocenie.

Ponadto nie powinna istnieć niepewność co do dokładnego zakresu bankowych usług pomocniczych, jakie wyznaczone instytucje kredytowe będą mogły wykonywać ⁽²⁶⁾, wymogów ostrożnościowych, którym mają podlegać oraz stopnia ich autonomii wobec ram prawnych dotyczących bankowości ⁽²⁷⁾.

- 5.4. Świadczenie usług przez wyznaczoną instytucję kredytową należącą do tej samej grupy przedsiębiorstw co CDPW zostało w projekcie rozporządzenia ograniczone ⁽²⁸⁾. EBC rozumie, że ograniczenie to podyktowane jest względami ryzyka, a w szczególności potrzebą uniknięcia skutków ubocznych. EBC zaleca rozciągnięcie tego ograniczenia na wszystkie instytucje kredytowe świadczące usługi bankowe wymienione w sekcji C załącznika na rzecz uczestników systemu rozrachunku papierów wartościowych ze względu na potencjalny niekorzystny wpływ na zdolność CDPW do dalszego wykonywania ich funkcji, w szczególności tych opartych na mechanizmie dostawa za płatność, w przypadku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub niewypłacalności instytucji kredytowej.

- 5.5. EBC jest także zdania, że proponowana procedura przyznawania odstępstw jest dość skomplikowana i mogłaby zostać usprawniona w celu osiągnięcia niezbędnego stopnia pewności i jednolitości. W szczególności dla określenia, czy odstępstwo powinno zostać przyznane, należy zapewnić przyjęcie obiektywnych kryteriów, w tym w miarę możliwości kryteriów ilościowych, oprócz niezbędnych kryteriów jakościowych określonych w projekcie.

⁽²¹⁾ Zob. w szczególności tytuł IV i sekcję C załącznika do projektu rozporządzenia.

⁽²²⁾ Zob. dyrektywę 2006/48/WE i obecnie dyskutowane zmiany w kompromisowej propozycji prezydencji.

⁽²³⁾ Zob. w tym względzie pkt 3.2 opinii EBC CON/2012/5 z dnia 25 stycznia 2012 r. w sprawie projektu dyrektywy w sprawie warunków podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi oraz projektu rozporządzenia w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych (Dz.U. C 105 z 11.4.2012, s. 1).

⁽²⁴⁾ Zob. sekcję C załącznika do projektu rozporządzenia.

⁽²⁵⁾ Zob. art. 2 ust. 2 projektu rozporządzenia.

⁽²⁶⁾ Zob. art. 54 projektu rozporządzenia.

⁽²⁷⁾ Zob. w tym względzie art. 57 i 58 projektu rozporządzenia.

⁽²⁸⁾ Zob. art. 52 ust. 5 projektu rozporządzenia.

6. Zgodność ze standardami międzynarodowymi dotyczącymi CDPW

W projekcie rozporządzenia uznaje się, że rozporządzenie powinno być zgodne z obowiązującymi zaleceniami opracowanymi przez CPSS-IOSCO⁽²⁹⁾. Jednakże istnieją pewne rozbieżności pomiędzy zasadami CPSS-IOSCO a projektem rozporządzenia, do których EBC zaleca się odnieść. W projekcie rozporządzenia nie zostały uwzględnione na przykład zalecenia dotyczące równoległego uczestnictwa⁽³⁰⁾. Ponadto w projekcie rozporządzenia wspomina się o potrzebie zarządzania ryzykiem wynikającym z wzajemnych zależności⁽³¹⁾ jedynie w kontekście ryzyka operacyjnego⁽³²⁾. Istnieją także niezgodności dotyczące zarządzania ryzykiem płynności⁽³³⁾, polegające na tym, że w projekcie rozporządzenia nie znalazło się rozróżnienie pomiędzy systemami odroczonego rozrachunku netto (DNS) zapewniającymi gwarancję rozrachunku, a tymi systemami odroczonego rozrachunku netto, które nie zapewniają takiej gwarancji. Jest to niezgodne z zasadami CPSS-IOSCO, które wymagają, aby systemy odroczonego rozrachunku netto zapewniające gwarancję rozrachunku w pełni zabezpieczały ekspozycje kredytowe i ekspozycje płynności, natomiast systemy odroczonego rozrachunku netto niezapewniające gwarancji są zobowiązane zabezpieczać ekspozycje kredytowe wobec dwóch największych uczestników i ich podmiotów zależnych i ekspozycje płynności wobec największego uczestnika i jego podmiotów zależnych.

7. Umowy outsourcingu z podmiotami publicznymi

Projekt rozporządzenia określa wymogi, jakie CDPW zobowiązane są spełnić w przypadku, gdy zlecają osobie trzeciej część swoich działań⁽³⁴⁾. Wyłączenie dotyczy sytuacji, gdy CDPW zleca pewne działania podmiotom publicznym, pod warunkiem, że taka umowa podlega właściwym ramom prawnym, regulacyjnym i operacyjnym. EBC zwraca uwagę, że wyłączenie to będzie obejmować bieżący projekt T2S realizowany przez Eurosystem. EBC z zadowoleniem przyjmuje to wyłączenie, ponieważ uwzględni ono istotne korzyści, jakie outsourcing może przynieść gospodarce, przyczynia się do realizacji zadań Eurosystemu oraz jest regulowane umowami ramowymi przewidującymi zabezpieczenia⁽³⁵⁾.

8. Kolizja systemów prawnych

Projekt rozporządzenia ustanawia ogólną zasadę, że wszelkie kwestie dotyczące prawa własności w odniesieniu do papierów wartościowych przechowywanych przez CDPW podlegają prawu państwa, w którym prowadzony jest rachunek papierów wartościowych⁽³⁶⁾. Podczas gdy taka ogólna zasada jest zgodna z podejściem przyjętym w innych unijnych aktach prawnych, czyli stosowaniem prawa miejsca siedziby właściwego pośrednika do kwestii dotyczących prawa własności w odniesieniu do papierów wartościowych⁽³⁷⁾, EBC stanowczo sprzeciwia się wprowadzaniu dodatkowych reguł kolizyjnych, które byłyby niezgodne z obowiązującym prawodawstwem unijnym i negatywnie wpływałyby na pewność prawa⁽³⁸⁾.

Ponadto, jak wskazano w jednej z poprzednich opinii, chociaż prosta i jasna reguła kolizyjna dotycząca wszystkich kwestii związanych z papierami wartościowymi w formie zapisu księgowego jest istotna dla efektywności i bezpieczeństwa posiadania instrumentów finansowych w wymiarze transgranicznym oraz transgranicznych transakcji na tych instrumentach, w praktyce stosowanie jednolitej regulacji kolizyjnej dla transgranicznych rozliczeń i rozrachunku papierów wartościowych w Unii w dalszym ciągu ujawnia różnice pomiędzy państwami członkowskimi w zakresie wykładni pojęcia „miejsca położenia rachunku”⁽³⁹⁾. W tym względzie EBC uważa, że niezbędna jest harmonizacja – zgodna z raportem końcowym grupy ds. pewności prawnej⁽⁴⁰⁾ – różniących się unijnych ram prawnych dotyczących posiadania papierów wartościowych i obrotu nimi oraz wykonywania praw związanych z papierami wartościowymi.

⁽²⁹⁾ Zob. motyw 25 projektu rozporządzenia.

⁽³⁰⁾ Zob. zasadę 19 zasad CPSS-IOSCO.

⁽³¹⁾ Zob. zasadę 3 zasad CPSS-IOSCO.

⁽³²⁾ Artykuł 42 ust. 6 projektu rozporządzenia.

⁽³³⁾ Zob. zasadę 7 zasad CPSS-IOSCO i art. 57 projektu rozporządzenia.

⁽³⁴⁾ Zob. art. 28 projektu rozporządzenia.

⁽³⁵⁾ Zob. konsultacje Komisji i odpowiedź EBC.

⁽³⁶⁾ Zob. art. 46 ust. 1 projektu rozporządzenia.

⁽³⁷⁾ Zob. art. 9 dyrektywy 98/26/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 maja 1998 r. w sprawie zamknięcia rozliczeń w systemach płatności i rozrachunku papierów wartościowych (Dz.U. L 166 z 11.6.1998, s. 45), art. 9 dyrektywy 2002/47/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 czerwca 2002 r. w sprawie uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych (Dz.U. L 168 z 27.6.2002, s. 43) i art. 24 dyrektywy 2001/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 kwietnia 2001 r. w sprawie reorganizacji i likwidacji instytucji kredytowych (Dz.U. L 125 z 5.5.2001, s. 15).

⁽³⁸⁾ Zob. art. 46 ust. 2 projektu rozporządzenia.

⁽³⁹⁾ Zob. w tym względzie opinię EBC CON/2008/37 z dnia 7 sierpnia 2008 r. w sprawie projektu dyrektywy zmieniającej dyrektywę 98/26/WE oraz dyrektywę 2002/47/WE (Dz.U. C 216 z 23.8.2008, s. 1), pkt 8.

⁽⁴⁰⁾ Zob. http://ec.europa.eu/internal_market/financial-markets/docs/certainty/2ndadvice_final_en.pdf

9. **Szczególne zasady dotyczące restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji CDPW**

Ze względu na to, że projekt rozporządzenia nie zawiera szczególnych, kompleksowych zasad dotyczących restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji CDPW, EBC zaleca przyjęcie takich zasad.

Propozycje zmian w projekcie rozporządzenia wraz z ich uzasadnieniem zostały zawarte w załączniku.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 1 sierpnia 2012 r.

Mario DRAGHI

Prezes EBC

ZAŁĄCZNIK

Propozycje zmian w projekcie rozporządzenia

Tekst proponowany przez Komisję	Zmiany proponowane przez EBC (1)
Zmiana nr 1 Motyw 6	
„6. W dniu 20 października 2010 r. Rada Stabilności Finansowej (FSB) wezwała do stworzenia solidniejszych podstawowych infrastruktur rynkowych oraz do przeglądu i wzmocnienia istniejących standardów. Komitet ds. Systemów Płatności i Rozrachunku (CPSS) Banku Rozrachunków Międzynarodowych (BIS) oraz Międzynarodowa Organizacja Komisji Papierów Wartościowych (IOSCO) są na etapie kończenia prac nad projektem standardów międzynarodowych. Mają one zastąpić zalecenia BIS z 2001 r., które na poziomie europejskim zostały dostosowane w drodze niewiążących wytycznych w 2009 r. przez Europejski System Banków Centralnych (ESBC) oraz Komitet Europejskich Organów Nadzoru nad Rynkiem Papierów Wartościowych (CESR).”	„6. W dniu 20 października 2010 r. Rada Stabilności Finansowej (FSB) wezwała do stworzenia solidniejszych podstawowych infrastruktur rynkowych oraz do przeglądu i wzmocnienia istniejących standardów. W kwietniu 2012 r. Komitet ds. Systemów Płatności i Rozrachunku (CPSS) Banku Rozrachunków Międzynarodowych (BIS) oraz Międzynarodowa Organizacja Komisji Papierów Wartościowych (IOSCO) są na etapie kończenia prac nad projektem standardów międzynarodowych opublikowały zasady dotyczące infrastruktury rynku finansowego. Mają one zastąpić zalecenia BIS CPSS-IOSCO dla systemów rozrachunku papierów wartościowych z listopada 2001 r., które na poziomie europejskim zostały dostosowane wdrożone na szczeblu unijnym w drodze niewiążących wytycznych zaleceń dotyczących systemów rozrachunku papierów wartościowych oraz partnerów centralnych przyjętych wspólnie w maju 2009 r. przez Europejski System Banków Centralnych (ESBC) oraz Komitet Europejskich Organów Nadzoru nad Rynkiem Papierów Wartościowych (CESR).”
Uzasadnienie	
Zmiana uwzględnia przyjęcie zasad CPSS-IOSCO oraz wyjaśnia odniesienie do ESBC-CESR.	
Zmiana nr 2 Motyw 8	
„8. Jednym z podstawowych zadań ESBC jest wspieranie sprawnego funkcjonowania systemów płatności. W związku z tym członkowie ESBC sprawują nadzór poprzez zapewnienie wydajności i rzetelności systemów rozliczeń i płatności. Członkowie ESBC często działają jako agenci rozrachunkowi w odniesieniu do rozrachunku pieniężnego transakcji na papierach wartościowych. Są oni także ważnymi klientami CDPW, które często zarządzają zabezpieczaniem operacji polityki pieniężnej. Członkowie ESBC powinni być silnie zaangażowani poprzez konsultacje podczas wydawania zezwoleń i prowadzenia nadzoru nad CDPW, uznawania CDPW z państw trzecich oraz zatwierdzania połączeń operacyjnych CDPW. Powinni oni również być ściśle zaangażowani poprzez konsultacje w ramach ustanawiania regulacyjnych i wykonawczych standardów technicznych oraz wytycznych i zaleceń. Przepisy niniejszego rozporządzenia powinny pozostawać bez uszczerbku dla uprawnień Europejskiego Banku Centralnego (EBC) oraz krajowych banków centralnych w celu zapewnienia wydajności i rzetelności systemów rozliczeń i płatności w ramach Unii i w innych państwach.”	„8. Jednym z podstawowych zadań ESBC jest wspieranie sprawnego funkcjonowania systemów płatności. W związku z tym członkowie ESBC sprawują nadzór poprzez zapewnienie wydajności i rzetelności systemów rozliczeń i płatności. Członkowie ESBC często działają jako agenci rozrachunkowi w odniesieniu do rozrachunku pieniężnego transakcji na papierach wartościowych. Są oni także ważnymi klientami CDPW, które często zarządzają zabezpieczaniem operacji polityki pieniężnej. Członkowie ESBC powinni być silnie zaangażowani poprzez konsultacje oraz konsultowani podczas wydawania zezwoleń i prowadzenia nadzoru nad CDPW, uznawania CDPW z państw trzecich oraz zatwierdzania połączeń operacyjnych CDPW. W celu zapobieżenia tworzeniu równoległych zbiorów zasad Powinni oni również być ściśle zaangażowani poprzez konsultacje oraz konsultowani w ramach ustanawiania regulacyjnych i wykonawczych standardów technicznych oraz wytycznych i zaleceń. Przepisy niniejszego rozporządzenia powinny pozostawać bez uszczerbku dla uprawnień Europejskiego Banku Centralnego (EBC) oraz krajowych banków centralnych w celu zapewnienia wydajności i rzetelności systemów rozliczeń i płatności w ramach Unii i w innych państwach. Dostęp członków ESBC do informacji ma zasadnicze znaczenie dla właściwego wypełniania przez nich zadań związanych z dozorem nad infrastrukturami rynku finansowego, a także dla funkcji centralnego banku emisyjnego.”

Tekst proponowany przez Komisję	Zmiany proponowane przez EBC ⁽¹⁾
---------------------------------	---

Uzasadnienie

Zmiana ma na celu podkreślenie znaczenia ścisłej i równorzędnej współpracy pomiędzy EUNGiPW a ESBC przy opracowywaniu projektów standardów technicznych. Dotyczy ona także dostępu zainteresowanych podmiotów do informacji. Stanowi uzupełnienie zmian proponowanych w treści art. 20.

Zmiana nr 3

Motyw 25

„25. Biorąc pod uwagę globalny charakter rynków finansowych i systemowe znaczenie CDPW, konieczne jest zapewnienie międzynarodowej konwergencji wymogów ostrożnościowych, którym one podlegają. Przepisy niniejszego rozporządzenia powinny być zgodne z obowiązującymi zaleceniami opracowanymi przez CPSS-IOSCO oraz ESBC-CESR. EUNGiPW powinien uwzględniać obowiązujące standardy i ich przyszłe zmiany podczas opracowywania wykonawczych i regulacyjnych standardów technicznych oraz wytycznych i zaleceń wymaganych na mocy niniejszego rozporządzenia, jak również proponując dokonanie w nich zmian.”	„25. Biorąc pod uwagę globalny charakter rynków finansowych i systemowe znaczenie CDPW, konieczne jest zapewnienie międzynarodowej konwergencji wymogów ostrożnościowych, którym one podlegają. Przepisy niniejszego rozporządzenia powinny być zgodne z obowiązującymi zasadami zaleceniami opracowanymi przez CPSS-IOSCO dotyczącymi infrastruktury rynku finansowego oraz z zaleceniami ESBC-CESR dotyczącymi systemów rozrachunku papierów wartościowych i zaleceniami dotyczącymi partnerów centralnych w Unii Europejskiej. EUNGiPW powinien uwzględniać obowiązujące standardy i ich przyszłe zmiany podczas opracowywania wykonawczych i regulacyjnych standardów technicznych oraz wytycznych i zaleceń wymaganych, o których mowa w na mocy niniejszego rozporządzenia, jak również proponując dokonanie w nich zmian.”
--	---

Uzasadnienie

Zmiana ma na celu wyjaśnienie brzmienia motywu 25 i uwzględnia przyjęcie zasad CPSS-IOSCO.

Zmiana nr 4

Motyw 35

„35. Bezpieczeństwo porozumień w sprawie połączeń operacyjnych ustanawianych pomiędzy CDPW powinno podlegać szczególnym wymogom, tak aby umożliwić dostęp odpowiednich uczestników tych CDPW do innych systemów rozrachunku papierów wartościowych. Wymóg dotyczący świadczenia bankowych usług pomocniczych przez odrębną osobę prawną nie powinien uniemożliwiać CDPW korzystania z takich usług, w szczególności gdy jest on uczestnikiem systemu rozrachunku papierów wartościowych prowadzonego przez inny CDPW. W przypadku połączeń interoperacyjnych szczególnie ważne jest, aby w połączonych systemach rozrachunku papierów wartościowych obowiązywały identyczne punkty czasowe wprowadzania zleceń transferu do systemu, nieodwołalności zleceń transferu i ostateczności transferu papierów wartościowych i środków pieniężnych. Te same zasady powinny mieć zastosowanie do CDPW korzystających ze wspólnej infrastruktury informatycznej na potrzeby rozrachunku.”	„35. Bezpieczeństwo porozumień w sprawie połączeń operacyjnych ustanawianych pomiędzy CDPW powinno podlegać szczególnym wymogom, tak aby umożliwić dostęp odpowiednich uczestników tych CDPW do innych systemów rozrachunku papierów wartościowych. Wymóg dotyczący świadczenia bankowych usług pomocniczych przez odrębną osobę prawną nie powinien uniemożliwiać CDPW korzystania z takich usług, w szczególności gdy jest on uczestnikiem systemu rozrachunku papierów wartościowych prowadzonego przez inny CDPW. W przypadku połączeń interoperacyjnych szczególnie ważne jest, aby w połączonych systemach rozrachunku papierów wartościowych dyrektywa 98/26/WE wymaga, aby w najszerszym możliwym zakresie obowiązywały systemy zapewniały identyczne koordynację zasad dotyczących punktów czasowych wprowadzania zleceń transferu do systemu, nieodwołalności zleceń transferu i ostateczności transferu papierów wartościowych i środków pieniężnych. Te same zasady powinny mieć zastosowanie do CDPW korzystających ze wspólnej infrastruktury informatycznej na potrzeby rozrachunku.”
--	---

Uzasadnienie

Zmiana wprowadza odniesienie do dyrektywy 98/26/WE, której art. 3 ust. 4 wymaga koordynacji zasad dotyczących wszystkich odpowiednich systemów interoperacyjnych w najszerszym możliwym zakresie. Zob. także propozycję dodania nowego ustępu w treści art. 45 projektu rozporządzenia.

Tekst proponowany przez Komisję	Zmiany proponowane przez EBC ⁽¹⁾
---------------------------------	---

Zmiana nr 5

Artykuł 1 ust. 4 i art. 1 ust. 5 (nowy)

„4. Przepisy art. 9–18 i 20 oraz tytułu IV nie mają zastosowania do członków Europejskiego Systemu Banków Centralnych (ESBC), innych krajowych organów państw członkowskich pełniących podobne funkcje oraz organów publicznych państw członkowskich, którym powierzono zarządzanie długiem publicznym lub które uczestniczą w takim zarządzaniu.”	„4. Przepisy art. 9–18 i 20 oraz tytułu IV Niniejsze rozporządzenie nie mają zastosowania do członków Europejskiego Systemu Banków Centralnych (ESBC), innych krajowych organów państw członkowskich pełniących podobne funkcje ani organów publicznych państw członkowskich, którym powierzono zarządzanie długiem publicznym lub które uczestniczą w takim zarządzaniu. 5. Niezależnie od przepisów ust. 4, niniejsze rozporządzenie, z wyjątkiem art. 7 ust. 1, art. 9–18, art. 20, art. 25 i art. 44 oraz przepisów tytułu IV, ma zastosowanie do członków ESBC w odniesieniu do prowadzenia przez nich systemu rozrachunku papierów wartościowych i świadczenia usług podstawowych wskazanych w sekcji A załącznika.”
--	---

Uzasadnienie

EBC popiera ogólne wyłączenie członków ESBC spod przepisów w zakresie usług finansowych. Jednocześnie EBC popiera stosowanie proponowanego rozporządzenia, z wyłączeniem wymogów dotyczących udzielania zezwoleń i nadzoru, o których mowa w art. 9–18 i art. 20 oraz w tytule IV, wobec członków ESBC, którzy prowadzą systemy rozrachunku papierów wartościowych. Zmiana ma na celu realizację powyższego stanowiska. Ponadto odniesienie do innych krajowych organów państw członkowskich pełniących podobne funkcje zostało wykreślone jako niepotrzebne wobec odniesienia do członków ESBC.

Zmiana nr 6

Artykuł 2 ust. 1

„centralny depozyt papierów wartościowych» («CDPW») oznacza osobę prawną prowadzącą system rozrachunku papierów wartościowych wskazany w sekcji A pkt 3 załącznika i świadczącą co najmniej jedną inną usługę podstawową wskazaną w sekcji A załącznika;”	„centralny depozyt papierów wartościowych» («CDPW») oznacza osobę prawną prowadzącą system rozrachunku papierów wartościowych wskazany w sekcji A pkt 3 załącznika i świadczącą co najmniej jedną inną z usług podstawowych wskazanych w sekcji A załącznika;”
---	---

Uzasadnienie

Zmiana definicji CDPW ma na celu uniknięcie arbitrażu regulacyjnego wynikającego z możliwości tworzenia przez CDPW dwóch lub trzech podmiotów prawnych w celu wykonywania różnych usług podstawowych, które nie podlegałyby przepisom mającym zastosowanie wobec CDPW. EBC jest zdania, że rozporządzeniu powinna podlegać każda osoba prawna oferująca którąkolwiek z trzech usług podstawowych wskazanych w sekcji A załącznika.

Zmiana nr 7

Artykuł 3 ust. 1

„1. Każda spółka emitująca zbywalne papiery wartościowe, które są dopuszczone do obrotu na rynkach regulowanych, zapewnia rejestrację tych papierów wartościowych w formie zapisu księgowego poprzez immobilizację polegającą na wystawieniu odcinka zbiorczego reprezentującego całą emisję lub poprzez emisję papierów wartościowych bezpośrednio w formie zdematerializowanej.”	„1. Każda spółka podmiot prawny emitujący zbywalne papiery wartościowe, które są dopuszczone do obrotu na rynkach regulowanych, zapewnia rejestrację tych papierów wartościowych w formie zapisu księgowego poprzez immobilizację polegającą na wystawieniu odcinka zbiorczego reprezentującego całą emisję lub poprzez emisję papierów wartościowych bezpośrednio w formie zdematerializowanej.”
--	---

Uzasadnienie

Zbywalne papiery wartościowe mogą być emitowane przez spółki i inne podmioty prawne, takie jak państwa członkowskie, władze regionalne lub lokalne państw członkowskich czy międzynarodowe instytucje publiczne. EBC proponuje zatem poszerzyć zakres art. 3 ust. 1 proponowanego rozporządzenia, w ten sposób, aby objąć nim również emitentów innych niż spółki, zastępując słowo „spółka” słowem „podmiot prawny”. Jeśli ta zmiana zostanie przyjęta, należy dokonać również stosownej zmiany w art. 4 ust. 1 rozporządzenia.

Zmiana nr 8

Artykuł 6 ust. 4

„4. Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (EUNGiPW) opracowuje, konsultując się z członkami Europejskiego Systemu Banków Centralnych (ESBC),	„4. Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (EUNGiPW) opracowuje, konsultując się w ścisłej współpracy z członkami Europejskiego Systemu
--	--

Tekst proponowany przez Komisję	Zmiany proponowane przez EBC ⁽¹⁾
projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu szczegółowego określenia procedur umożliwiających potwierdzanie odpowiednich informacji dotyczących transakcji i procedur ułatwiających rozrachunek, o których mowa w ust. 1 i 2, oraz mechanizmów monitorowania służących do identyfikacji potencjalnych przypadków nieprzeprowadzenia rozrachunku, o których mowa w ust. 3.	Banków Centralnych (ESBC) opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu szczegółowego określenia procedur umożliwiających potwierdzanie odpowiednich informacji dotyczących transakcji i procedur ułatwiających rozrachunek, o których mowa w ust. 1 i 2, oraz mechanizmów monitorowania służących do identyfikacji potencjalnych przypadków nieprzeprowadzenia rozrachunku, o których mowa w ust. 3.
[...]"	[...]"

Uzasadnienie

Zmiana ma na celu zapewnienie odpowiedniego zaangażowania ESBC w opracowywanie przez EUNGIPW projektów regulacyjnych standardów technicznych.

Zmiana nr 9

Artykuł 7 ust. 1

„1. CDPW ustanawia dla każdego prowadzonego przez siebie systemu rozrachunku papierów wartościowych system monitorujący przypadki nieprzeprowadzenia rozrachunku transakcji na instrumentach finansowych, o których mowa w art. 5 ust. 1. CDPW przedkłada właściwemu organowi oraz każdej osobie mającej uzasadniony interes regularne sprawozdania, w których podane są liczba i szczegółowy opis przypadków nieprzeprowadzenia rozrachunku oraz wszelkie inne istotne informacje. Właściwe organy przekazują EUNGIPW wszelkie istotne informacje na temat przypadków nieprzeprowadzenia rozrachunku.”	„1. CDPW ustanawia dla każdego prowadzonego przez siebie systemu rozrachunku papierów wartościowych system monitorujący przypadki nieprzeprowadzenia rozrachunku transakcji na instrumentach finansowych, o których mowa w art. 5 ust. 1. CDPW przedkłada właściwemu organowi, organom, o których mowa w art. 11, oraz każdej osobie mającej uzasadniony interes regularne sprawozdania, w których podane są liczba i szczegółowy opis przypadków nieprzeprowadzenia rozrachunku oraz wszelkie inne istotne informacje. Właściwe organy przekazują EUNGIPW wszelkie istotne informacje na temat przypadków nieprzeprowadzenia rozrachunku.”
---	--

Uzasadnienie

Proponowana zmiana ma na celu zapewnienie terminowego i właściwego przekazywania informacji właściwym organom i członkom ESBC.

Zmiana nr 10

Artykuł 8

„1. Zapewnienie stosowania przepisów art. 6 i 7 oraz monitorowania nałożonych kar jest obowiązkiem odpowiedniego organu państwa członkowskiego, którego prawo stosuje się do systemu rozrachunku papierów wartościowych prowadzonego przez CDPW, w ścisłej współpracy z organami właściwymi do celów nadzoru rynków regulowanych, MTF, OTF i partnerów centralnych, o których mowa w art. 7. Organy te monitorują w szczególności stosowanie kar, o których mowa w art. 7 ust. 2 i 4, oraz środków, o których mowa w art. 7 ust. 6.	„1. Zapewnienie stosowania przepisów art. 6 i 7 oraz monitorowania nałożonych kar jest obowiązkiem odpowiedniego organu państwa członkowskiego, którego prawo stosuje się do systemu rozrachunku papierów wartościowych prowadzonego przez CDPW, o których mowa w art. 10, w ścisłej współpracy z organami właściwymi do celów nadzoru rynków regulowanych, MTF, OTF i partnerów centralnych, o których mowa w art. 7, oraz organami, o których mowa w art. 11 ust. 1. Organy te monitorują w szczególności stosowanie kar, o których mowa w art. 7 ust. 2 i 4, oraz środków, o których mowa w art. 7 ust. 6.
2. W celu zapewnienia w Unii spójnych, efektywnych i skutecznych praktyk nadzorczych dotyczących art. 6 i 7 niniejszego rozporządzenia EUNGIPW może wydawać wytyczne zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”	2. W celu zapewnienia w Unii spójnych, efektywnych i skutecznych praktyk nadzorczych dotyczących art. 6 i 7 niniejszego rozporządzenia EUNGIPW, w ścisłej współpracy z członkami ESBC, może wydawać wytyczne zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”

Uzasadnienie

Termin „odpowiedni organ” nie został zdefiniowany w art. 1 projektu rozporządzenia. Zmiana w ustępie 1 ma na celu wyjaśnienie, że organy, o których mowa w art. 10 i 11 ust. 1 są zobowiązane zapewnić przestrzeganie art. 6 i 7. EBC zwraca także uwagę, że odniesienie do prawa właściwego nie jest zgodne z terminologią używaną w dyrektywie 98/26/WE ⁽²⁾. Proponowana zmiana w ustępie 2 ma na celu zapewnienie odpowiedniego zaangażowania członków ESBC. Odpowiednich zmian należy dokonać także

Tekst proponowany przez Komisję	Zmiany proponowane przez EBC ⁽¹⁾
w art. 7 ust. 8, art. 15 ust. 7–8, art. 20 ust. 8 i 9, art. 24 ust. 8, art. 27 ust. 3 i 4, art. 30 ust. 6, art. 34 ust. 4, art. 35 ust. 6, art. 36 ust. 9, art. 42 ust. 7, art. 44 ust. 3, art. 47 ust. 6, art. 50 ust. 6, art. 51 ust. 5, art. 53 ust. 6, art. 57 ust. 5 i art. 58 ust. 4.	

Zmiana nr 11

Artykuł 11 ust. 1

„1. Następujące organy uczestniczą w udzielaniu zezwoleń CDPW i nadzorze nad nimi w każdym przypadku, gdy jest to wyraźnie przewidziane w przepisach niniejszego rozporządzenia:	„1. Następujące organy uczestniczą w udzielaniu zezwoleń CDPW i nadzorze nad nimi w każdym przypadku, gdy jest to wyraźnie przewidziane w przepisach niniejszego rozporządzenia:
a) organ odpowiedzialny za dozór nad systemem rozrachunku papierów wartościowych prowadzonym przez CDPW w państwie członkowskim, którego prawo stosuje się do tego systemu rozrachunku papierów wartościowych;	a) organ odpowiedzialny za dozór nad systemem rozrachunku papierów wartościowych prowadzonym przez CDPW w państwie członkowskim, którego prawo stosuje się do tego systemu rozrachunku papierów wartościowych;
b) w stosownych przypadkach bank centralny w Unii, w którego księgach odbywa się rozrachunek pieniężny transakcji przeprowadzanych w ramach systemu rozrachunku papierów wartościowych prowadzonego przez CDPW lub – w przypadku rozrachunku poprzez instytucję kredytową zgodnie z tytułem IV – bank centralny w Unii, który jest emitentem właściwej waluty.”	b) w stosownych przypadkach bank centralny w Unii, emitujący walutę, w której odbywa się rozrachunek; c) w odpowiednich przypadkach członek ESBC, w którego księgach odbywa się rozrachunek pieniężny transakcji przeprowadzanych w ramach systemu rozrachunku papierów wartościowych prowadzonego przez CDPW lub – w przypadku rozrachunku poprzez instytucję kredytową zgodnie z tytułem IV – bank centralny w Unii, który jest emitentem właściwej waluty.”

Uzasadnienie

Zmiana ma na celu wyjaśnienie roli banków centralnych emitujących waluty oraz wyjaśnienie, że przez rozrachunek w pieniądzu banku centralnego należy rozumieć rozrachunek w walucie emitowanej przez ten bank centralny.

Zmiana nr 12

Artykuł 12 ust. 1, drugi akapit

„W celu zapewnienia w Unii spójnych, efektywnych i skutecznych praktyk nadzorczych, w tym współpracy pomiędzy organami, o których mowa w art. 9 i 11, w zakresie poszczególnych ocen koniecznych do stosowania niniejszego rozporządzenia, EUNGiPW może wydawać wytyczne kierowane do organów, o których mowa w art. 9, zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”	„W celu zapewnienia w Unii spójnych, efektywnych i skutecznych praktyk nadzorczych, w tym współpracy pomiędzy organami, o których mowa w art. 9 i 11, w zakresie poszczególnych ocen koniecznych do stosowania niniejszego rozporządzenia, EUNGiPW, w ścisłej współpracy z członkami ESBC, może wydawać wytyczne kierowane do organów, o których mowa w art. 9, zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”
--	---

Uzasadnienie

Proponowana zmiana ma na celu zapewnienie odpowiedniego zaangażowania członków ESBC jako organów, o których mowa w art. 11 projektu rozporządzenia, w przygotowanie wytycznych EUNGiPW.

Zmiana nr 13

Artykuł 13

„Organ, o którym mowa w art. 9 i 11, informują niezwłocznie EUNGiPW i siebie nawzajem o każdej sytuacji nadzwyczajnej dotyczącej CDPW, w tym o zmianach na rynkach finansowych, która może mieć niekorzystny wpływ na płynność rynku i stabilność systemu finansowego w dowolnym z państw członkowskich, w których ma siedzibę CDPW bądź jeden z jego uczestników.”	„ Bez uszczerbku dla obowiązku informacyjnego, o którym mowa w dyrektywie 98/26/WE, organy, o których mowa w art. 9 i 11, informują niezwłocznie EUNGiPW, ERRS i siebie nawzajem o każdej sytuacji nadzwyczajnej dotyczącej CDPW, w tym o zmianach na rynkach finansowych, która może mieć niekorzystny wpływ na płynność rynku, stabilność waluty, w której odbywa się rozrachunek, integralność polityki pieniężnej i stabilność systemu finansowego w dowolnym z państw członkowskich, w których ma siedzibę CDPW bądź jeden z jego uczestników.”
---	---

Tekst proponowany przez Komisję	Zmiany proponowane przez EBC ⁽¹⁾
Uzasadnienie Zmiana ma na celu zapewnienie zaangażowania ERRS na wypadek sytuacji nadzwyczajnej, o której mowa w tym przepisie, a która może mieć wpływ na stabilność systemu finansowego. Celem zmiany jest również wyjaśnienie, że stabilność odpowiednich walut i integralność polityki pieniężnej są istotnymi czynnikami bezpieczeństwa CDPW. Procedura informowania ustanowiona w niniejszym przepisie nie powinna naruszać obowiązku informacyjnego, o którym mowa w art. 6 ust. 3 dyrektywy 98/26/WE.	

Zmiana nr 14

Artykuł 15 ust. 5

„5. Przed udzieleniem zezwolenia CDPW będącemu wnioskodawcą właściwy organ przeprowadza konsultacje z właściwymi organami innego zainteresowanego państwa członkowskiego, w następujących przypadkach:	„5. Przed udzieleniem zezwolenia CDPW będącemu wnioskodawcą właściwy organ przeprowadza konsultacje z właściwymi organami innego zainteresowanego państwa członkowskiego i organami, o których mowa w art. 11, w następujących przypadkach:
[...]”	[...]”

Uzasadnienie

Zasady CPSS-IOSCO akcentują wagę współpracy pomiędzy bankami centralnymi, organami nadzorczymi i innymi odpowiednimi organami. Proponowana zmiana ma na celu zapewnienie takiej współpracy w odniesieniu do zasad regulujących udzielanie zezwoleń CDPW. Jeśli niniejsza zmiana zostanie przyjęta, odpowiednich zmian należy dokonać także w art. 17 ust. 2, art. 18 ust. 2, art. 22 i 23.

Zmiana nr 15

Artykuł 17 ust. 1 lit. d)

„CDPW posiadający zezwolenie przedkłada właściwemu organowi państwa członkowskiego, w którym ma siedzibę, wniosek o udzielenie zezwolenia w każdym przypadku, gdy zamierza zlecić osobie trzeciej wykonywanie usługi podstawowej na zasadzie outsourcingu zgodnie z art. 28 lub rozszerzyć zakres swojej działalności o jedną z następujących usług lub większą ich liczbę:	„CDPW posiadający zezwolenie przedkłada właściwemu organowi państwa członkowskiego, w którym ma siedzibę, wniosek o udzielenie zezwolenia w każdym przypadku, gdy zamierza zlecić osobie trzeciej wykonywanie usługi podstawowej na zasadzie outsourcingu zgodnie z art. 28 lub rozszerzyć zakres swojej działalności o jedną z następujących usług lub większą ich liczbę:
[...]	[...];
(d) ustanowienie połączenia operacyjnego CDPW.”	d) ustanowienie połączenia interoperacyjnego CDPW. ”

Uzasadnienie

Ze względu na obciążenie administracyjne związane z procedurą ustanowioną w art. 17 ust. 1 powinna ona zostać ograniczona do interoperacyjnych połączeń CDPW. Jednocześnie EBC proponuje dokonać analogicznych zmian w art. 45 ust. 2 i art. 50 ust. 3 projektu rozporządzenia.

Zmiana nr 16

Artykuł 19 ust. 2

„2. Banki centralne informują natychmiast EUNGiPW o każdym prowadzonym przez siebie CDPW.”	„2. Banki centralne Członkowie ESBC informują natychmiast EUNGiPW o każdym prowadzonym przez siebie CDPW systemie rozrachunku papierów wartościowych. ”
--	--

Uzasadnienie

Zmiana ma na celu wyjaśnienie zakresu art. 19 ust. 2. Zgodnie z motywem 9 i art. 1 ust. 4 projektu rozporządzenia precyzuje ona, że członkowie ESBC nie prowadzą CDPW, lecz mogą prowadzić system rozrachunku papierów wartościowych i świadczyć inne usługi podstawowe wymienione w sekcji A załącznika.

Zmiana nr 17

Artykuł 20

„1. Przynajmniej raz w roku właściwy organ dokonuje przeglądu uzgodnień, strategii, procesów i mechanizmów wdrożonych przez CDPW na potrzeby przestrzegania przepisów niniejszego rozporządzenia oraz dokonuje oceny ryzyka, na jakie jest lub może być narażony dany CDPW.	„1. Przynajmniej raz w roku właściwy organ dokonuje przeglądu uzgodnień, strategii, procesów i mechanizmów wdrożonych przez CDPW na potrzeby przestrzegania przepisów niniejszego rozporządzenia oraz dokonuje oceny ryzyka, na jakie jest lub może być narażony dany CDPW, lub które wiąże się z jego działalnością. Właściwy organ ma prawo gromadzić wszelkie istotne informacje niezbędne dla dokonania takiej oceny.
[...]	[...]

Tekst proponowany przez Komisję	Zmiany proponowane przez EBC ⁽¹⁾
4. Dokonując przeglądu i oceny, o których mowa w ust. 1, właściwy organ konsultuje się na wczesnym etapie z odpowiednimi organami, o których mowa w art. 11, w sprawie działania systemów rozrachunku papierów wartościowych prowadzonych przez CDPW.	4. Dokonując przeglądu i oceny, o których mowa w ust. 1, właściwy organ konsultuje się ściśle współpracuje na wczesnym etapie z odpowiednimi organami, o których mowa w art. 11, w sprawie działania systemów rozrachunku papierów wartościowych prowadzonych przez CDPW.
5. Właściwy organ regularnie, a co najmniej raz w roku, informuje odpowiednie organy, o których mowa w art. 11, o wynikach przeglądu i oceny, o których mowa w ust. 1, w tym o ewentualnych działaniach naprawczych lub karach.	5. Właściwy organ regularnie z wyprzedzeniem omawia , a co najmniej raz w roku, informuje z odpowiednimi organami, o których mowa w art. 11, o wynikach o wynikach przeglądu i oceny, o których mowa w ust. 1, w tym o ewentualnych działaniach naprawczych lub karach .
[...]"	[...]"

Uzasadnienie

Zmiana ust. 1 ma na celu zapewnienie gromadzenia i otrzymywania przez właściwe organy wszelkich informacji istotnych dla oceny i analizy makroostrożnościowej ryzyka, na jakie jest lub może być narażony dany CDPW, w tym ryzyka związanego z jego systemową rolą.

Zmiany ust. 4 i 5 mają na celu sformalizowanie ścisłej współpracy pomiędzy właściwymi organami, organami nadzoru i innymi odpowiednimi organami.

Zmiana nr 18

Artykuł 21 ust. 2

„2. Każdy CDPW, który zamierza świadczyć usługi na terytorium innego państwa członkowskiego po raz pierwszy lub zmienić zakres świadczonych usług, przekazuje następujące informacje właściwemu organowi państwa członkowskiego, w którym ma siedzibę:	„2. Każdy CDPW, który zamierza świadczyć usługi na terytorium innego państwa członkowskiego po raz pierwszy lub zmienić zakres świadczonych usług, przekazuje następujące informacje właściwemu organowi państwa członkowskiego, w którym ma siedzibę:
a) państwo członkowskie, w którym zamierza prowadzić działalność;	a) państwo członkowskie, w którym zamierza prowadzić działalność;
b) plan działalności, określający w szczególności usługi, które zamierza świadczyć;	b) plan działalności, określający w szczególności usługi, które zamierza świadczyć, w tym walutę lub waluty, w których przeprowadza transakcje;
c) w przypadku oddziału – strukturę organizacyjną oddziału oraz imiona i nazwiska osób odpowiedzialnych za zarządzanie tym oddziałem.”	c) w przypadku oddziału – strukturę organizacyjną oddziału oraz imiona i nazwiska osób odpowiedzialnych za zarządzanie tym oddziałem.”

Uzasadnienie

CDPW powinny przedstawiać informacje dotyczące waluty lub walut, w jakich prowadzą rozrachunek. Informacja ta jest niezbędna dla określenia banku centralnego emitującego walutę bazową, który będzie zaangażowany w proces udzielania zezwolenia temu CDPW oraz jego oceny.

Zmiana nr 19

Artykuł 21 ust. 3

„3. W terminie trzech miesięcy od otrzymania informacji, o których mowa w ust. 2, właściwy organ przekazuje te informacje właściwemu organowi przyjmującego państwa członkowskiego, chyba że, wzięwszy pod uwagę usługi, które mają być świadczone, ma podstawy do zakwestionowania adekwatności struktury administracyjnej lub sytuacji finansowej CDPW zamierzającego świadczyć swoje usługi w przyjmującym państwie członkowskim.”	„3. W terminie trzech miesięcy od otrzymania informacji, o których mowa w ust. 2, właściwy organ przekazuje te informacje organom, o których mowa w art. 11, oraz właściwemu organowi przyjmującego państwa członkowskiego, chyba że, wzięwszy pod uwagę usługi, które mają być świadczone, ma podstawy do zakwestionowania adekwatności struktury administracyjnej lub sytuacji finansowej CDPW zamierzającego świadczyć swoje usługi w przyjmującym państwie członkowskim.”
---	--

Uzasadnienie

Zmiana ma na celu zapewnienie, aby organy, o których mowa w art. 11 projektu rozporządzenia, także otrzymały informację, o których mowa w art. 21 ust. 2, bezzwłocznie i na równych zasadach.

Tekst proponowany przez Komisję

Zmiany proponowane przez EBC ⁽¹⁾**Zmiana nr 20**

Artykuł 20a Tajemnica służbowa (nowy)

[Brak tekstu]

„1. Obowiązek zachowania tajemnicy służbowej obejmuje wszystkie osoby, które pracują lub pracowały dla organów, o których mowa w art. 10 i 11, lub dla EUNGİPW, a także audytorów i ekspertów powołanych przez właściwe organy, EUNGİPW lub ERRS.

Z zastrzeżeniem przypadków, w których zastosowanie mają przepisy karne, podatkowe lub inne przepisy niniejszego rozporządzenia, informacji poufnych, w których posiadanie osoby te wchodzi w trakcie pełnienia swoich obowiązków, nie ujawnia się żadnej innej osobie ani organowi, chyba że w formie skrótovej lub zbiorczej, która uniemożliwia zidentyfikowanie poszczególnych CDPW lub innych osób.

2. Jeżeli w stosunku do CDPW ogłoszono upadłość lub zastosowano przymusową likwidację, informacje poufne, które nie dotyczą osób trzecich, mogą zostać ujawnione w postępowaniu cywilnym lub w sprawach gospodarczych, jeżeli są one niezbędne do przeprowadzenia takiego postępowania.

3. Z zastrzeżeniem przypadków, w których zastosowanie mają przepisy karne lub podatkowe, organy, o których mowa w art. 10 i 11, EUNGİPW, podmioty, osoby fizyczne lub prawne inne niż właściwe organy, uzyskujące poufne informacje na mocy niniejszego rozporządzenia mogą wykorzystywać te informacje – w przypadku właściwych organów – wyłącznie do wykonywania swoich obowiązków oraz pełnienia swoich funkcji, w tym udzielania informacji podmiotom nadrzędnym, w zakresie zastosowania niniejszego rozporządzenia, a w przypadku innych organów, podmiotów lub osób fizycznych i prawnych – w celach, w których przekazano im takie informacje, w kontekście postępowania administracyjnego lub sądowego odnoszącego się do wykonywania powierzonych im funkcji bądź w obydwu tych przypadkach. Jeżeli EUNGİPW, właściwy organ lub inny organ, podmiot lub osoby przekazujące informacje wyrażą zgodę, organ otrzymujący informacje może je wykorzystać w innych celach niekomercyjnych.

4. Informacje poufne otrzymywane, wymieniane lub przekazywane na mocy niniejszego rozporządzenia podlegają postanowieniom ust. 1, 2 i 3 w zakresie tajemnicy służbowej.

Postanowienia te nie stoją jednak na przeszkodzie temu, by EUNGİPW i organy, o których mowa w art. 10 i 11, wymieniały lub przekazywały poufne informacje zgodnie z ich zadaniami statutowymi oraz zgodnie z przepisami mającymi zastosowanie do przedsiębiorstw inwestycyjnych, instytucji kredytowych, funduszy emerytalnych, przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS), zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (ZAFI), pośredników ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych, zakładów ubezpieczeń, rynków regulowanych lub podmiotów gospodarczych lub, za zgodą właściwego organu lub innego organu lub podmiotu, osób fizycznych lub osób prawnych, które przekazały te informacje.

Tekst proponowany przez Komisję	Zmiany proponowane przez EBC ⁽¹⁾
	5. Ustępy 1, 2 i 3 nie stoją na przeszkodzie temu, by organy, o których mowa w art. 10 i 11, wymieniały lub przekazywały zgodnie z prawem krajowym informacje poufne, które nie zostały otrzymane od właściwego organu innego państwa członkowskiego."

Uzasadnienie

W niniejszej zmianie EBC proponuje wprowadzenie uregulowania dotyczącego tajemnicy służbowej podobnego do analogicznych przepisów europejskich aktów prawnych dotyczących usług finansowych, takich jak EMIR. W tym celu EBC proponuje dodanie nowego art. 20a.

Zmiana nr 21

Artykuł 20b Wymiana informacji (nowy)

[brak tekstu]	„1. EUNGIPW, organy, o których mowa w art. 10 i 11 i inne odpowiednie organy bez zbędnej zwłoki wymieniają między sobą informacje wymagane do celów wykonywania ich obowiązków. 2. Organy, o których mowa w art. 10 i 11, inne odpowiednie organy, EUNGIPW i inne podmioty bądź osoby fizyczne lub prawne otrzymujące informacje poufne w ramach obowiązków wykonywanych na mocy niniejszego rozporządzenia wykorzystują te informacje wyłącznie w celu wykonywania tych obowiązków. 3. Właściwe organy przekazują informacje ERRS i odpowiednim członkom ESBC, w przypadku gdy informacje te dotyczą wykonywanych przez nich obowiązków."
---------------	--

Uzasadnienie

W niniejszej zmianie EBC proponuje wprowadzenie uregulowania dotyczącego wymiany informacji podobnego do analogicznych przepisów europejskich aktów prawnych dotyczących usług finansowych, takich jak EMIR. W tym celu EBC proponuje dodanie nowego art. 20b.

Zmiana nr 22

Artykuł 22 ust. 7

„7. EUNGIPW opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu ustanowienia standardowych formularzy, szablonów i procedur na potrzeby uzgodnień dotyczących współpracy, o których mowa w ust. 1, 3 i 5. EUNGIPW przedstawia Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych w terminie sześciu miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Komisja jest uprawniona do przyjęcia wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010."	„7. EUNGIPW, w ścisłej współpracy z członkami ESBC, opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu ustanowienia standardowych formularzy, szablonów i procedur na potrzeby uzgodnień dotyczących współpracy, o których mowa w ust. 1, 3 i 5. EUNGIPW przedstawia Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych w terminie sześciu miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Komisja jest uprawniona do przyjęcia wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010."
--	---

Uzasadnienie

Zmiana ma na celu zapewnienie odpowiedniego zaangażowania członków ESBC w opracowywanie projektów wykonawczych standardów technicznych.

Zmiana nr 23

Artykuł 23 ust. 2

„2. Po skonsultowaniu się z organami, o których mowa w ust. 3, EUNGIPW uznaje CDPW mający siedzibę w państwie trzecim, który złożył wniosek o uznanie do celów świadczenia usług, o których mowa w ust. 1, jeżeli spełnione są następujące warunki: a) Komisja przyjęła decyzję zgodnie z ust. 6;	„2. Po skonsultowaniu się z organami, o których mowa w ust. 3, EUNGIPW uznaje CDPW mający siedzibę w państwie trzecim, który złożył wniosek o uznanie do celów świadczenia usług, o których mowa w ust. 1, jeżeli spełnione są następujące warunki: a) Komisja przyjęła decyzję zgodnie z ust. 6;
---	---

Tekst proponowany przez Komisję	Zmiany proponowane przez EBC ⁽¹⁾
b) CDPW podlega skutecznym procedurom w zakresie zezwoleń i nadzoru gwarantującym pełną zgodność z wymogami ostrożnościowymi obowiązującymi w tym państwie trzecim;	b) CDPW podlega skutecznym procedurom w zakresie zezwoleń, i nadzoru i dozoru albo, w przypadku gdy system rozrachunku papierów wartościowych prowadzony jest przez bank centralny, procedurom dozoru , gwarantującym pełną zgodność z wymogami ostrożnościowymi obowiązującymi w tym państwie trzecim;
c) pomiędzy EUNGiPW a właściwymi organami w tym państwie trzecim zostały zawarte uzgodnienia o współpracy zgodnie z ust. 7."	c) pomiędzy EUNGiPW a właściwymi odpowiednimi organami w tym państwie trzecim zostały zawarte uzgodnienia o współpracy zgodnie z ust. 7."

Uzasadnienie

Zmiana ma na celu zapewnienie, aby warunek określony w lit. b) znajdował zastosowanie wobec CDPW z państw trzecich prowadzonych przez banki centralne, które podlegają tylko dozorowi (nadzorowi systemowemu), tak jak obecnie ma to miejsce w stosunku do niektórych CDPW prowadzonych przez krajowe banki centralne w Unii. Ustęp 2 lit. c) powinien obejmować także banki centralne w odniesieniu do ich kompetencji związanych z dozorem (nadzorem systemowym), jak i z emisją waluty.

Zmiana nr 24

Artykuł 23 ust. 3

„3. Oceniając, czy spełnione zostały warunki określone w ust. 2, EUNGiPW konsultuje się z:	„3. Oceniając, czy spełnione zostały warunki określone w ust. 2, EUNGiPW konsultuje się z:
a) właściwymi organami państw członkowskich, w których CDPW z państwa trzeciego zamierza świadczyć usługi CDPW;	a) właściwymi organami państw członkowskich, w których CDPW z państwa trzeciego zamierza świadczyć usługi CDPW;
b) właściwymi organami sprawującymi nadzór nad CDPW mającymi siedzibę w Unii, z którymi CDPW z państwa trzeciego ustanowił połączenia operacyjne;	b) właściwymi organami sprawującymi nadzór nad CDPW mającymi siedzibę w Unii, z którymi CDPW z państwa trzeciego ustanowił połączenia operacyjne;
c) organami, o których mowa w art. 11 ust. 1 lit. a);	c) organami, o których mowa w art. 11 ust. 1 lit. a);
d) organem odpowiedzialnym w państwie trzecim za udzielanie zezwoleń CDPW i nadzór nad nimi."	d) organem odpowiedzialnym w państwie trzecim za udzielanie zezwoleń CDPW i nadzór nad nimi."

Uzasadnienie

Zmiana ma na celu zapewnienie zaangażowania odpowiedniego centralnego banku emisyjnego w ocenę dokonywaną przez EUNGiPW zgodnie z zasadami CPSS-IOSCO.

Zmiana nr 25

Artykuł 25 ust. 5

„5. CDPW wyraźnie określa zadania i zakres odpowiedzialności zarządu oraz udostępnia protokoły posiedzeń zarządu właściwemu organowi."	„5. CDPW wyraźnie określa zadania i zakres odpowiedzialności zarządu oraz udostępnia protokoły posiedzeń zarządu właściwemu organowi i audytorowi ."
--	---

Uzasadnienie

Zmiana dostosowuje przepis do art. 25 ust. 3 EMIR.

Zmiana nr 26

Artykuł 28 ust. 5

„5. Przepisy ust. 1–4 nie mają zastosowania, gdy CDPW zleca część swoich usług lub swojej działalności na zasadzie outsourcingu podmiotowi publicznemu i gdy ten outsourcing podlega specjalnym ramom prawnym, regulacyjnym i operacyjnym, które zostały wspólnie uzgodnione pomiędzy podmiotem publicznym a CDPW i nadano im formalny charakter oraz zostały zatwierdzone przez właściwe organy w oparciu o wymogi ustanowione w niniejszym rozporządzeniu."	„5. Przepisy ust. 1–4 nie mają zastosowania, gdy CDPW zleca część swoich usług lub swojej działalności na zasadzie outsourcingu podmiotowi publicznemu i gdy ten outsourcing podlega specjalnym ramom prawnym, regulacyjnym i operacyjnym, które zostały wspólnie uzgodnione pomiędzy podmiotem publicznym a CDPW i nadano im formalny charakter oraz zostały zatwierdzone przez organy właściwe organy dla odpowiedniego CDPW w oparciu o wymogi ustanowione w niniejszym rozporządzeniu ."
---	---

Tekst proponowany przez Komisję	Zmiany proponowane przez EBC ⁽¹⁾
---------------------------------	---

Uzasadnienie

Zmiana wprowadza poprawki redakcyjne. Ponadto EBC proponuje wykreślenie ostatniej części zdania ze względu na to, że projekt rozporządzenia nie przewiduje szczegółowych wymogów dla opracowania takich ram operacyjnych.

Zmiana nr 27

Artykuł 35

„1. Dla każdego prowadzonego przez siebie systemu rozrachunku papierów wartościowych CDPW prowadzi ewidencję i rachunkowość, które pozwalają mu, w dowolnym momencie i bez zwłoki, rozróżnić, na rachunkach prowadzonych w CDPW, papiery wartościowe dowolnego uczestnika od papierów wartościowych innego uczestnika oraz, w stosownych przypadkach, od własnych aktywów CDPW.	„1. Dla każdego prowadzonego przez siebie systemu rozrachunku papierów wartościowych CDPW prowadzi ewidencję i rachunkowość, które pozwalają mu, w dowolnym momencie i bez zwłoki, rozróżnić oddzielać , na rachunkach prowadzonych w CDPW, papiery wartościowe dowolnego uczestnika od papierów wartościowych innego uczestnika oraz, w stosownych przypadkach, od własnych aktywów CDPW.
2. CDPW prowadzi ewidencję i rachunkowość, które pozwalają uczestnikowi odróżnić jego własne papiery wartościowe od papierów wartościowych klientów tego uczestnika.	2. CDPW prowadzi ewidencję i rachunkowość, które pozwalają uczestnikowi rozróżnić oddzielać jego własne papiery wartościowe od papierów wartościowych klientów tego uczestnika.
3. CDPW oferuje możliwość prowadzenia ewidencji i rachunkowości, które pozwalają uczestnikowi rozróżnić papiery wartościowe każdego klienta tego uczestnika, na żądanie tego uczestnika i w żądany przez niego sposób («segregacja klientów indywidualnych»).	3. CDPW oferuje możliwość prowadzenia ewidencji i rachunkowości, które pozwalają uczestnikowi rozróżnić oddzielać papiery wartościowe każdego klienta tego uczestnika, na żądanie tego uczestnika i w żądany przez niego sposób («segregacja klientów indywidualnych»).
[...]”	[...]”

Uzasadnienie

Zmiana ma na celu wyjaśnienie, że papiery wartościowe klientów powinny być oddzielane od papierów wartościowych CDPW i innych klientów. Jest to zgodne z zasadą 11 zasad CPSS-IOSCO.

Zmiana nr 28

Artykuł 36 ust. 6

„6. Ostateczność rozrachunku w CDPW następuje nie później niż na koniec dnia roboczego w zamierzonej dacie rozrachunku. Na żądanie komitetu użytkowników CDPW instaluje systemy umożliwiające rozrachunek śróddzienny lub w czasie rzeczywistym.”	„6. Ostateczność rozrachunku w CDPW następuje nie później niż na koniec dnia roboczego w zamierzonej dacie rozrachunku. Na żądanie komitetu użytkowników CDPW wprowadza systemy procedury operacyjne umożliwiające rozrachunek śróddzienny lub w czasie rzeczywistym.”
---	--

Uzasadnienie

W kontekście projektu rozporządzenia termin „system” ma określone znaczenie, zdefiniowane w art. 2 dyrektywy 98/26/WE. Zmiana ma na celu uniknięcie niezamierzonych interpretacji terminu „system”.

Zmiana nr 29

Artykuł 37 ust. 1

„1. W przypadku transakcji denominowanych w walucie państwa, w którym odbywa się rozrachunek, CDPW, gdy jest to racjonalne i możliwe, dokonuje rozrachunku płatności pieniężnych w ramach swojego odpowiedniego systemu rozrachunku papierów wartościowych przez rachunki otworzone w banku centralnym przeprowadzającym transakcje w danej walucie.”	„1. W przypadku transakcji denominowanych w walucie państwa, w którym odbywa się rozrachunek, CDPW, gdy jest to racjonalne i możliwe, dokonuje rozrachunku płatności pieniężnych w ramach swojego odpowiedniego systemu rozrachunku papierów wartościowych przez rachunki otworzone w banku centralnym emitującym przeprowadzającym transakcje w danej walucie .”
---	--

Uzasadnienie

Ze względu na potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa i wydajności rozrachunku oraz zgodnie z zasadami CPSS-IOSCO przepis ten powinien zostać uzupełniony o zasadę, że w przypadku transakcji denominowanych w walucie państwa, w którym odbywa się rozrachunek, CDPW, gdy jest to racjonalne i możliwe, powinien dokonywać rozrachunku w pieniądzu banku centralnego. Zmiana ta ma na celu dookreślenie, że rachunki dla rozrachunku pieniężnego powinny być otwierane w banku centralnym emitującym daną walutę, nie zaś w jakimkolwiek banku centralnym przeprowadzającym transakcje w tej walucie.

Tekst proponowany przez Komisję	Zmiany proponowane przez EBC ⁽¹⁾
Zmiana nr 30	
Artykuł 39 projektu rozporządzenia	
„CDPW wprowadza solidne ramy zarządzania ryzykiem umożliwiające mu kompleksowe zarządzanie ryzykiem prawnym, ryzykiem prowadzenia działalności, ryzykiem operacyjnym i innymi rodzajami ryzyka.”	„CDPW wprowadza solidne ramy zarządzania ryzykiem umożliwiające mu kompleksowe zarządzanie ryzykiem prawnym, ryzykiem prowadzenia działalności, ryzykiem operacyjnym, ryzykiem systemowym i innymi rodzajami ryzyka.”
Uzasadnienie	
CDPW są uznawane za infrastruktury rynku finansowego posiadające znaczenie systemowe. Z tego powodu wymogi ostrożnościowe, którym podlegają, powinny odnosić się również do ryzyka systemowego.	
Zmiana nr 31	
Artykuł 40 ust. 2	
„2. CDPW sporządza swoje regulaminy, procedury i umowy w taki sposób, aby mogły być egzekwowane we wszystkich odpowiednich państwach, w tym w przypadku niewywiązania się z zobowiązania przez uczestnika.”	„2. CDPW sporządza swoje regulaminy, procedury i umowy w taki sposób, aby mogły być egzekwowane we wszystkich odpowiednich państwach, w tym w przypadku niewywiązania się z zobowiązania przez uczestnika.”
Uzasadnienie	
Zmiana ma charakter redakcyjny. Egzekwowanie regulaminów, procedur i umów już obejmuje ich egzekwowalność we wszystkich odpowiednich państwach.	
Zmiana nr 32	
Artykuł 45 ust. 4	
„4. W przypadku czasowych transferów papierów wartościowych pomiędzy połączonymi CDPW obowiązuje zakaz dokonywania transferu zwrotnego papierów wartościowych zanim ten pierwszy transfer stanie się ostateczny.”	„4. W przypadku czasowych transferów papierów wartościowych pomiędzy połączonymi CDPW obowiązuje zakaz dokonywania transferu zwrotnego i dalszego transferu do trzeciego CDPW papierów wartościowych, zanim ten pierwszy transfer stanie się ostateczny.”
Uzasadnienie	
Zmiana ta odnosi się do problemów, jakie mogą wyniknąć w związku z możliwym tworzeniem papierów wartościowych w sytuacji, gdy czasowy transfer zostanie odwołany, a papiery wartościowe będące przedmiotem czasowego transferu zostaną przekazane do kolejnego CDPW. Ryzyko takie związane jest z integralnością emisji.	
Zmiana nr 33	
Artykuł 45 ust. 8a (nowy)	
[brak tekstu]	„CDPW zapewnia odpowiednie struktury rachunków umożliwiające uczestnikom, w tym innym CDPW, połączenie z jego systemami. Uzupełnieniem struktury rachunków są odpowiednie ustalenia dotyczące rozrachunku, powiernictwa oraz ustalenia fiskalne.”
Uzasadnienie	
Właściwe funkcjonowanie połączeń operacyjnych pomiędzy CDPW jest możliwe tylko wtedy, gdy CDPW powiązane z innymi CDPW oferują właściwe struktury rachunków, na przykład w postaci rachunków zbiorczych.	
Zmiana nr 34	
Artykuł 45 ust. 9	
„9. EUNGiPW opracowuje, konsultując się z członkami ESBC, projekty regulacyjnych standardów technicznych określających warunki przewidziane w ust. 3, zgodnie z którymi każdy rodzaj ustaleń w sprawie połączenia operacyjnego przewiduje odpowiednią ochronę powiązanych CDPW i ich uczestników, w szczególności w przypadku, gdy CDPW zamierza uczestniczyć w systemie rozrachunku papierów wartościowych prowadzonym przez inny CDPW, monitorowanie dodatkowymi ryzykami wynikającymi z pośrednictwa, o których mowa w ust. 5, i zarządzanie tymi ryzykami, metody uzgodnieniowe, o których mowa w ust. 6, przypadki, w których	„9. EUNGiPW, w ścisłej współpracy opracowuje, konsultując się z członkami ESBC, opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających warunki przewidziane w ust. 3, zgodnie z którymi każdy rodzaj ustaleń w sprawie połączenia operacyjnego przewiduje odpowiednią ochronę powiązanych CDPW i ich uczestników, w szczególności w przypadku, gdy CDPW zamierza uczestniczyć w systemie rozrachunku papierów wartościowych prowadzonym przez inny CDPW, monitorowanie dodatkowymi ryzykami wynikającymi z pośrednictwa, o których mowa w ust. 5, i zarządzanie tymi ryzykami, metody uzgodnieniowe, o których mowa w ust. 6,

Tekst proponowany przez Komisję	Zmiany proponowane przez EBC ⁽¹⁾
rozrachunek na zasadzie »dostawy za płatność« jest racjonalny i możliwy zgodnie z ust. 7, oraz metody oceny spełnienia powyższych wymogów.”	przypadki, w których rozrachunek na zasadzie »dostawy za płatność« jest racjonalny i możliwy zgodnie z ust. 7, wymogi określone w ust. [8a] dotyczące odpowiednich struktur rachunków, w tym odpowiednich ustaleń, oraz metody oceny spełnienia powyższych wymogów.”

Uzasadnienie

Celem tej zmiany jest zapewnienie przyjęcia przez EUNGIPW standardów technicznych w odniesieniu do struktur rachunków dla połączeń operacyjnych CDPW.

Zmiana nr 35

Artykuł 46

„1. Wszelkie kwestie dotyczące prawa własności w odniesieniu do instrumentów finansowych przechowywanych przez CDPW podlegają prawu państwa, w którym prowadzony jest rachunek.	„1. Z zastrzeżeniem przepisów art. 2 lit. a), art. 9 i art. 10 dyrektywy 98/26/WE wszelkie kwestie dotyczące prawa własności w odniesieniu do instrumentów finansowych przechowywanych przez CDPW podlegają prawu państwa, w którym prowadzony jest rachunek. Rachunek uważa się za prowadzony w miejscu, w którym CDPW ma swoje miejsce zwykłego pobytu określone zgodnie z art. 19 rozporządzenia (WE) nr 593/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady.
2. Jeżeli rachunek jest używany do rozrachunku w systemie rozrachunku papierów wartościowych, prawem właściwym jest prawo właściwe dla systemu rozrachunku papierów wartościowych.	2. Jeżeli rachunek jest używany do rozrachunku w systemie rozrachunku papierów wartościowych, prawem właściwym jest prawo właściwe dla systemu rozrachunku papierów wartościowych. Jeżeli prawo państwa członkowskiego, w którym prowadzony jest rachunek, nie jest prawem, któremu podlega system rozrachunku papierów wartościowych, a system rozrachunku papierów wartościowych został wskazany zgodnie z art. 2 dyrektywy 98/26/WE, prawem właściwym jest prawo, któremu podlega ten system rozrachunku papierów wartościowych.
3. Jeżeli rachunek nie jest używany do rozrachunku w systemie rozrachunku papierów wartościowych, uznaje się, że rachunek ten jest prowadzony w miejscu, w którym CDPW ma swoje miejsce zwykłego pobytu określone zgodnie z art. 19 rozporządzenia (WE) nr 593/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady.	3. Jeżeli rachunek nie jest używany do rozrachunku w systemie rozrachunku papierów wartościowych, uznaje się, że rachunek ten jest prowadzony w miejscu, w którym CDPW ma swoje miejsce zwykłego pobytu określone zgodnie z art. 19 rozporządzenia (WE) nr 593/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady.
4. Za prawo danego państwa, wskazane jako właściwe w niniejszym artykule, uważa się także normy prawne obowiązujące w tym państwie, z wyłączeniem norm prawa prywatnego międzynarodowego.”	4.3. Za prawo danego państwa, wskazane jako właściwe w niniejszym artykule, uważa się także normy prawne obowiązujące w tym państwie, z wyłączeniem norm prawa prywatnego międzynarodowego.”

Uzasadnienie

Projekt rozporządzenia ustanawia wyjątek od ogólnej zasady określonej w art. 46 ust. 1, pozwalając na wybór prawa właściwego w odniesieniu do rachunku wykorzystywanego do rozrachunku w systemie rozrachunku papierów wartościowych. Pojęcie systemu rozrachunku papierów wartościowych jest zdefiniowane jako formalne porozumienie podlegające wybranemu przez uczestników prawu państwa członkowskiego ⁽²⁾. Zatem, skoro uczestnicy mogą wybrać prawo właściwe dla systemu rozrachunku papierów wartościowych, prawo, któremu podlega system rozrachunku papierów wartościowych, a o którym mowa w art. 46 ust. 2 projektu rozporządzenia, jako zależne od wyboru, może różnić się od prawa miejsca siedziby CDPW. Prowadzi to do niepewności co do prawa właściwego dla papierów wartościowych podlegających rozrachunkowi na rachunkach CDPW. Zmiana ma na celu ograniczenie możliwości wyboru przy wzięciu pod uwagę szczególnych przypadków, gdy prawo państwa członkowskiego, w którym prowadzone są rachunki, różni się od prawa właściwego dla systemu rozrachunku papierów wartościowych.

Zmiana nr 36

Artykuł 52 ust. 2

„2. [...] Po przeprowadzeniu szczegółowej analizy skutków, konsultacji z zainteresowanymi przedsiębiorstwami oraz po uwzględnieniu opinii EUNB, EUNGIPW i EBC, Komisja	„2. [...] Po przeprowadzeniu szczegółowej analizy skutków, konsultacji z zainteresowanymi przedsiębiorstwami CDPW oraz po uwzględnieniu opinii EUNB, EUNGIPW, i
--	---

Tekst proponowany przez Komisję	Zmiany proponowane przez EBC ⁽¹⁾
przyjmuje decyzję wykonawczą zgodnie z procedurą określoną w art. 66. Komisja podaje uzasadnienie swojej decyzji wykonawczej.	EBC, i organów nadzoru oraz oceny ERRS , Komisja przyjmuje decyzję wykonawczą zgodnie z procedurą określoną w art. 66. Komisja podaje uzasadnienie swojej decyzji wykonawczej.
[...]"	[...]"

Uzasadnienie

Zmiana wyjaśnia, że przedsiębiorstwa, o których mowa w przepisie, to CDPW oraz że ERRS także przedstawi Komisji ocenę.

Zmiana nr 37

Artykuł 52 ust. 3

„3. CDPW zamierzający dokonywać rozrachunku pieniężnego dla całości lub części swojego systemu rozrachunku papierów wartościowych zgodnie z art. 37 ust. 2 niniejszego rozporządzenia musi uzyskać zezwolenie na wyznaczenie do tego celu co instytucji kredytowej posiadającej zezwolenie, jak przewidziano w tytule II dyrektywy 2006/48/WE, chyba że właściwy organ, o którym mowa w art. 53 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, wykaże w oparciu o dostępne dowody, że ekspozycja jednej instytucji kredytowej na koncentrację ryzyk zgodnie z art. 57 ust. 3 i 4 niniejszego rozporządzenia nie jest w wystarczającym stopniu ograniczona. W takim przypadku właściwy organ, o którym mowa w art. 53 ust. 1, może zażądać od CDPW wyznaczenia więcej niż jednej instytucji kredytowej. Wyznaczone instytucje kredytowe są uznawane za agentów rozrachunkowych.”	„3. CDPW zamierzający dokonywać rozrachunku pieniężnego dla całości lub części swojego systemu rozrachunku papierów wartościowych zgodnie z art. 37 ust. 2 niniejszego rozporządzenia musi uzyskać zezwolenie na wyznaczenie do tego celu co instytucji kredytowej posiadającej zezwolenie, jak przewidziano w tytule II dyrektywy 2006/48/WE, chyba że właściwy organ, o którym mowa w art. 53 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, wykaże w oparciu o dostępne dowody, że ekspozycja jednej instytucji kredytowej na koncentrację ryzyk zgodnie z art. 57 ust. 3 i 4 niniejszego rozporządzenia nie jest w wystarczającym stopniu ograniczona. W takim przypadku właściwy organ, o którym mowa w art. 53 ust. 1, może zażądać od CDPW wyznaczenia więcej niż jednej instytucji kredytowej. Wyznaczone instytucje kredytowe są uznawane za agentów rozrachunkowych zgodnie z definicją zawartą w art. 2 lit. d) dyrektywy 98/26/WE. ”
---	---

Uzasadnienie

Zmiana ma na celu wyjaśnienie, że wyznaczona instytucja kredytowa powinna być uważana za agenta rozrachunkowego w rozumieniu dyrektywy 98/26/WE w odniesieniu do rozrachunku pieniężnego transakcji na papierach wartościowych, zapewniając w ten sposób ostateczność zleceń transferu papierów wartościowych dotyczących tego rozrachunku pieniężnego.

Zmiana nr 38

Artykuł 53 ust. 5

„5. EUNGIPW opracowuje, konsultując się z członkami ESBC, projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia informacji, które CDPW będący wnioskodawcą przedstawia właściwemu organowi.	„5. EUNGIPW opracowuje, konsultując się w ścisłej współpracy z członkami ESBC i z EUNB , projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia informacji, które CDPW będący wnioskodawcą przedstawia właściwemu organowi.
[...]"	[...]"

Uzasadnienie

Zmiana ma na celu zapewnienie udziału EUNB w opracowywaniu projektów regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w art. 53 ust. 5, gdyż przedmiot tych standardów związany jest z informacjami dotyczącymi instytucji kredytowych.

⁽¹⁾ Pogrubienie w tekście wskazuje, w którym miejscu EBC proponuje wprowadzenie nowego tekstu. Przekreślenie w tekście oznacza, że EBC proponuje wykreślenie fragmentu tekstu.

⁽²⁾ Zob. w szczególności dyrektywę 98/26/WE, która odnosi się do prawa rządzącego systemem, a nie prawa właściwego.

⁽³⁾ Zob. w tym względzie art. 2 dyrektywy 98/26/WE, który odnosi się do prawa rządzącego systemem, a nie prawa właściwego.

IV

(Informacje)

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

RADA

Wykaz narodowych punktów informacyjnych dla piłki nożnej (NFIP)

(2012/C 310/03)

Zmiany należy przysłać na adres: lewp@consilium.europa.eu

Państwo członkowskie	Služba	Adres	Telefon/Faks	E-mail
BE	Police fédérale Direction générale de la police administrative Direction des opérations et informations Sécurité intégrale football (SIF)	Rue Fritz Toussaintstraat 8 1050 Bruxelles	+32 26426019 +32 26426070 +32 26464940 (Fax)	ivv-sif@skynet.be
BG	National Information Centre — Sport Events Security Unit Criminal Police Department National Police Chief Directorate Ministry of Interior	Alexander Malinov blvd. 1 1715 Sofia	+359 29828610 +359 29316080 (Fax)	nfip@mvr.bg
CZ	Policejní prezidium České republiky Úřad služby kriminální policie a vyšetřování (Police Presidium of the Czech Republic Bureau of Criminal Police and Investigation Service)	Strojnická 27 PO Box 62/KPV 170 89 Praha 7	+420 974824105 +420 974824150 +420 603190315 +420 603190084 +420 974824289 (Fax)	uskpvp.podatelna@mvr.cz cz.sis@mvr.cz
DK	Danish National Police Communication Centre	Ejby Industrivej 125-135 2620 Glostrup	+45 33430601 +45 33322771 (Fax)	NEC@politi.dk

Państwo członkowskie	Služba	Adres	Telefon/Faks	E-mail
DE	Landesamt für Zentrale Polizeiliche Dienste Nordrhein-Westfalen (LZPD NRW) Zentrale Informationsstelle Sporteinsätze (ZIS) Central Sports Intelligence Unit Germany	Hammfelddamm 4a 41460 Neuss	+49 2034175-4130 +49 2034175-4131 +49 2034175-4257 +49 2034175-4258 +49 2034175-4904 (Fax)	zis@polizei.nrw.de
EE	Coordination Division Development Bureau Public Order Police Department Police and Border Guard Board	Ädala 4e 10614 Tallinn	+372 6123229 +372 6123910 (24 h) +372 6123209 (Fax)	nfip.estonia@list.pol.ee
EL	Ministry of Public Order and Citizen Protection/Hellenic Police Headquarters/General Policing Division	P. Kanellopoulou Ave. 4 101 77 Athens	+30 2106924929 +30 6977788519 +30 2106998150 (Fax)	nfipgreece@astynomia.gr
ES	National Sport Office -Oficina Nacional de Deportes- Secretaría General de la Comisaría General de Seguridad Ciudadana	Calle Julián González Segador, s/n 28043 Madrid	+34 915822710 +34 915822711 +34 915822712 (Fax)	ond@policia.es
FR	Direction centrale de la sécurité publique Division nationale de lutte contre le hooliganisme	11 rue Cambacérès 75011 Paris	+33 149274845 +33 140072279 (Fax)	dcsp.pnif@interieur.gouv.fr
IE	National Football Information Points, National Criminal Intelligence Security and Intelligence	Garda Headquarters Phoenix Park Dublin 8	+353 16661815	SI_NCIU@garda.ie
IT	Ministero dell'Interno Dipartimento della Pubblica Sicurezza Ufficio Ordine Pubblico	Piazza del Viminale 1 00184 Roma RM	+39 0646527993 +39 0646547798 (Fax)	cnims@interno.it
CY	Ministry of Justice and Public Order Cyprus Police Headquarters, Operations Branch National Football Information Point	Antistratigou Evangelou Floraki str. 1478 Nicosia	+357 22808559 +357 22808341 (Fax)	nfiphq@police.gov.cy
LV	Central Public Order Police Department of State Police	Čiekurkalna 1. līnija K-4 Rīga, LV-1026	+371 67829335 +371 67829449 (Fax)	pasakumi@vp.gov.lv
LT	Police Department under the MoI Public Police Board	Saltoniskiu g. 19 LT-08105 Vilnius	+370 52719867 +370 52717951 (Fax)	nfip-lithuania@policija.lt
	For urgent cases (24/7 service) Lithuanian Criminal Police Bureau International Liaison Office	Liepyno g. 7 LT-08105 Vilnius	+370 52719900 +370 52719924 (Fax)	office@ilnb.lt
LU	Direction générale de la police Grand-Ducale Direction des opérations et de la prévention	2957 Luxembourg	+352 49972360 +352 49972399 (Fax)	dop@police.etat.lu

Państwo członkowskie	Služba	Adres	Telefon/Faks	E-mail
HU	Hungarian National Police Law Enforcement Directorate Public Order Department	Budapest Teve u. 4–6. 1139	+36 14435507 +36 14435543 (Fax)	nfiphungary@orfk.police.hu
MT	Police General Headquarters Protective Services Malta Police Force	Police General Headquarters St. Calcidonio Square Floriana FRN 1530	+356 21224001 +356 21226183 (Fax)	carmelo.magri@gov.mt
NL	National Football Information Point, CIV	PO Box 8300 3503 RH Utrecht	+31 306577222 +31 306577239 (Fax)	civ@wxs.nl civ@utrecht.politie.nl http://www.civ-voetbal.com
AT	Bundesministerium für Inneres (Ministry of Interior) Generaldirektion für die öffentliche Sicherheit Abteilung II/11 — Sportangelegenheiten	Türkenstraße 22 1090 Wien	+43 13131085501 +43 13131085590 (Fax)	BMI-II-11@bmi.gv.at
PL	Komenda Główna Policji Główny Sztab Policji Krajowy Punkt Informacyjny ds. Imprez Sportowych	ul. Puławska 148/150 02-624 Warszawa	+48 226015034 +48 226013537 +48 226012823 +48 226015001 (Fax)	kpk@policja.gov.pl
PT	Polícia de Segurança Pública Direcção Nacional Departamento de Informações Policiais	Largo da Penha de França 1.º 1199-010 Lisboa	+351 218111000 +351 218147705 (Fax)	pnif@psp.pt
RO	Ministry of Administration and Interior/General Inspectorate of Romanian Gendarmerie — National Football Information Point	Str. Jandarmeriei nr. 9-11, sector 1 013894 București	+40 213198065 +40 214096557 +40 213198065 (Fax)	nfip@mai.gov.ro
SI	Ministry of the Interior Uniformed Police Directorate General Police Division	Štefanova ulica 2 SI-1501 Ljubljana	+386 14284989 +386 14284751 +386 14284791 (Fax)	ssp.uup@policija.si
SK	Národné informačné centrum NUI Bratislava (NFIP Bratislava)	Vajnorská 25 Bratislava	+421 0961050318 +421 0961059002 (Fax)	divackenasilie@minv.sk nic@nui.minv.sk (non EU countries only)
FI	Helsinki Police, Operational Policing Department	Pasilanraito 11 FI-00240 Helsinki	+358 718776111 +358 718772812 (Fax)	nfip-fin@poliisi.fi
SE	National Bureau of Investigation, International Police Cooperation Division (IPO)	Box 12256 SE-102 26 Stockholm	+46 105637000 +46 86514203 (Fax)	ipo@rkp.police.se
UK	UKFPU (United Kingdom Football Policing Unit)	PO Box 51997 London SW9 6TN	+44 2077857161-82 +44 2077857184 (Fax)	footballdesk@fpu.pnn.police.uk

Państwo członkowskie	Służba	Adres	Telefon/Faks	E-mail
Europol		Visitors address: Eisenhowerlaan 73 2517 KK Den Haag NEDERLAND Postal address: Europol PO Box 908 50 2509 LW Den Haag NEDERLAND	+31 703531022	O1@europol.europa.eu navarroj@europol.europa.eu

KOMISJA EUROPEJSKA

Kursy walutowe euro ⁽¹⁾

12 października 2012 r.

(2012/C 310/04)

1 euro =

Waluta			Kurs wymiany		
Waluta			Kurs wymiany		
USD	Dolar amerykański	1,2970	AUD	Dolar australijski	1,2654
JPY	Jen	101,70	CAD	Dolar kanadyjski	1,2678
DKK	Korona duńska	7,4589	HKD	Dolar Hongkongu	10,0541
GBP	Funt szterling	0,80650	NZD	Dolar nowozelandzki	1,5815
SEK	Korona szwedzka	8,6830	SGD	Dolar singapurski	1,5834
CHF	Frank szwajcarski	1,2093	KRW	Won	1 441,35
ISK	Korona islandzka		ZAR	Rand	11,1779
NOK	Korona norweska	7,4005	CNY	Yuan renminbi	8,1267
BGN	Lew	1,9558	HRK	Kuna chorwacka	7,5223
CZK	Korona czeska	24,950	IDR	Rupia indonezyjska	12 438,76
HUF	Forint węgierski	281,40	MYR	Ringgit malezyjski	3,9658
LTL	Lit litewski	3,4528	PHP	Peso filipińskie	53,744
LVL	Łat łotewski	0,6961	RUB	Rubel rosyjski	40,2000
PLN	Złoty polski	4,0978	THB	Bat tajlandzki	39,740
RON	Lej rumuński	4,5648	BRL	Real	2,6428
TRY	Lir turecki	2,3437	MXN	Peso meksykańskie	16,6949
			INR	Rupia indyjska	68,5060

⁽¹⁾ Źródło: referencyjny kurs wymiany walut opublikowany przez ECB.

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA ADMINISTRACYJNE

KOMISJA EUROPEJSKA

Zaproszenie do wyrażenia zainteresowania członkostwem w wielosektorowej i niezależnej grupie ekspertów zapewniającej doradztwo w zakresie efektywnych sposobów inwestowania w zdrowie

(2012/C 310/05)

Niniejsze zaproszenie skierowane jest do ekspertów, którzy chcieliby ubiegać się o członkostwo w wielosektorowej i niezależnej grupie ekspertów zapewniającej doradztwo w zakresie efektywnych sposobów inwestowania w zdrowie („grupa”), ustanowionej decyzją Komisji 2012/C 198/06 z dnia 5 lipca 2012 r. ⁽¹⁾.

Rolą grupy jest udzielanie Komisji niezależnego i wielosektorowego doradztwa w zakresie efektywnych sposobów inwestowania w zdrowie. Działalność grupy opiera się na zasadach najwyższej jakości, niezależności, podejścia wielosektorowego oraz przejrzystości.

Skład i zakres kompetencji grupy

Grupa będzie składać się z maksymalnie 17 członków i może podejmować współpracę, z własnej inicjatywy oraz za zgodą Komisji, z ekspertami zewnętrznymi, jak również z ekspertami z innych organów UE, aby zapewnić wkład w realizację swoich prac nad konkretnymi zagadnieniami. Wspomniani eksperci współpracujący uczestniczą w działaniach i obradach dotyczących danego tematu, pełniąc takie same funkcje i posiadając te same prawa i obowiązki jak członkowie grupy.

Komisja powołuje członków grupy na podstawie ich wiedzy specjalistycznej w jednej lub wielu dziedzinach należących do jej właściwości, tak aby wspólnie obejmowali możliwie najszerszy zakres zagadnień. Dziedziny wiedzy specjalistycznej zostały określone w załączniku I do decyzji 2012/C 198/06.

Członkowie grupy są powoływani na okres trzech lat i nie mogą sprawować funkcji dłużej niż przez trzy kolejne kadencje. Sprawują oni funkcję do czasu, aż zostaną zastąpieni lub ponownie powołani.

Zainteresowani eksperci mogą ubiegać się o członkostwo w grupie.

Kwalifikowalność

Kandydat musi posiadać:

- dyplom ukończenia studiów wyższych w odpowiedniej dziedzinie naukowej,
- co najmniej 10 lat doświadczenia zawodowego,
- dobrą znajomość języka angielskiego.

Niniejsze zaproszenie do wyrażenia zainteresowania skierowane jest do ekspertów z Europy i całego świata.

Kryteria wyboru

Preferowani są kandydaci posiadający:

- doświadczenie zawodowe w dziedzinach wiedzy specjalistycznej wymienionych w załączniku I do decyzji 2012/C 198/06,

⁽¹⁾ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:C:2012:198:0007:0011:PL:PDF>

- doświadczenie w opracowywaniu i realizacji polityki na poziomie regionalnym, krajowym i międzynarodowym, ze szczególnym uwzględnieniem sektora zdrowia,
- potwierdzony najwyższy poziom wiedzy naukowej w jednej lub najlepiej kilku dziedzinach powiązanych z zakresem kompetencji grupy,
- doświadczenie zawodowe w środowisku interdyscyplinarnym i międzynarodowym, ze szczególnym uwzględnieniem kontekstu europejskiego,
- umiejętności w zakresie zarządzania i komunikacji, w szczególności w zakresie przewodniczenia grupom roboczym i organizowania ich prac, oraz w zarządzaniu złożonymi informacjami i przygotowywaniu dokumentów syntetycznych.

Proces selekcji

Proces selekcji jest trójetapowy:

- (i) weryfikacja dopuszczalności zgłoszeń oraz kwalifikowalności kandydatów;
- (ii) ocena porównawcza i ustalenie listy odpowiednich kandydatów; oraz
- (iii) powołanie członków grupy na podstawie wspomnianej listy.

Na potrzeby przeprowadzenia etapów (i) oraz (ii) zostanie powołana komisja selekcyjna, złożona z urzędników Komisji odpowiedzialnych za tworzenie polityki i prawodawstwa w dziedzinie zdrowia publicznego, systemów opieki zdrowotnej i badań naukowych w dziedzinie zdrowia, oraz z ekspertów zewnętrznych.

Na potrzeby przedmiotowego procesu Komisja weźmie pod uwagę następujące kryteria selekcji: niezależność (ryzyko konfliktu interesów); reprezentatywność poszczególnych regionów geograficznych i równowagę płci.

Powoływanie członków

Dyrektor Generalny ds. Zdrowia i Konsumentów powołuje członków grupy z listy kandydatów opracowanej przez komisję konkursową.

Nazwiska powołanych członków grupy zostaną opublikowane w rejestrze grup ekspertów Komisji i podobnych zespołów ⁽¹⁾ oraz na stronie internetowej Dyrekcji Generalnej ds. Zdrowia i Konsumentów ⁽²⁾.

Niezależność

Członkowie grupy są powoływani jako osoby prywatne. Od kandydatów wymaga się złożenia oświadczenia o zobowiązaniu do niezależności od wszelkich wpływów zewnętrznych, a także oświadczenia w sprawie wszelkich interesów, które mogłyby zostać uznane za naruszające ich niezależność. Muszą oni ponadto potwierdzić gotowość do składania, w przypadku powołania, zarówno corocznych pisemnych deklaracji o braku konfliktu interesów, jak i pisemnych lub ustnych deklaracji o braku konfliktu interesów w poszczególnych dziedzinach, mając świadomość, że zostaną one podane do wiadomości publicznej.

Obowiązki i wynagrodzenie

Kandydaci muszą być gotowi do regularnego udziału w posiedzeniach, wnoszenia czynnego wkładu w dyskusje naukowe, analizowania dokumentów i zgłaszania uwag w trakcie posiedzeń grupy, do udziału na zaproszenie w warsztatach i przesłuchaniach, a także do pełnienia przypisywanych *ad hoc* funkcji przewodniczących lub sprawozdawców w grupach roboczych. Dokumenty robocze są w większości sporządzane w języku angielskim; jest to również język obrad. Kandydaci powinni brać pod uwagę fakt, iż uczestnictwo w posiedzeniach zasadniczo wymaga pewnych przygotowań. Liczbę posiedzeń plenarnych grupy szacuje się na pięć do dziesięciu rocznie. Kandydaci muszą być również gotowi do pracy z wykorzystaniem elektronicznych narzędzi na potrzeby zarządzania dokumentami i ich wymiany oraz do udziału w wideokonferencjach lub audiokonferencjach.

Członkowie grupy oraz eksperci zewnętrzni będą uprawnieni do wynagrodzenia za udział w obradach grupy oraz za pełnienie funkcji sprawozdawcy danego zagadnienia. Wysokość wynagrodzeń określono w załączniku II do decyzji 2012/C 198/06.

Członkowie są również uprawnieni do dodatków na pokrycie kosztów podróży i utrzymania zgodnie z regułami określonymi przez Komisję.

Procedura zgłaszania kandydatur

Zainteresowani eksperci proszeni są o wypełnienie i złożenie dostępnego online formularza zgłoszeniowego, który obejmuje życiorys (CV) oraz wykaz publikacji w postaci załączników.

⁽¹⁾ <http://ec.europa.eu/transparency/regexpert/>

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/dgs/health_consumer/index_en.htm

Ogłoszenie o wszczęciu procedury zgłoszeniowej, formularz zgłoszeniowy oraz odpowiednie oświadczenie o ochronie prywatności dostępne są na stronie internetowej:

http://ec.europa.eu/health/healthcare/consultations/call_expertpanel_healthinnovation_en.htm

Termin składania zgłoszeń upływa **dnia 23 listopada 2012 r.**

Rozpatrywane będą wyłącznie zgłoszenia przekazane przy użyciu wskazanej powyżej strony internetowej.

Zgłoszenie uznaje się za dopuszczalne tylko w przypadku, gdy zawiera:

- wypełniony obowiązkowy formularz zgłoszeniowy,
- życiorys (CV), w miarę możliwości nieprzekraczający trzech stron (w załączniku do formularza),
- wykaz publikacji naukowych kandydata (w załączniku do formularza),
- rzetelnie wypełnioną deklarację o braku konfliktu interesów (zawartą w formularzu zgłoszeniowym).

W kolejnych etapach może być wymagane przedłożenie dalszych dokumentów uzupełniających. Wszystkie zgłoszenia zainteresowania rozpatrywane są przy zachowaniu poufności.

Komisja powiadomi kandydatów o wynikach procedury kwalifikacyjnej w najkrótszym możliwym terminie.

Informacje kontaktowe

W celu uzyskania dalszych informacji na temat niniejszego zaproszenia prosimy o kontakt pod adresem:

SANCO-CALL-PANEL@ec.europa.eu

Ochrona danych osobowych

Komisja zapewni przetwarzanie danych osobowych kandydatów zgodnie z przepisami rozporządzenia (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1). Odnosi się to w szczególności do zapewnienia poufności i bezpiecznego traktowania wymienionych danych.

Administratorem danych w zakresie przetwarzania danych osobowych w ramach niniejszego zaproszenia jest Tapani Piha, kierownik działu D3 DG ds. Zdrowia i Konsumentów.

Aby uzyskać bardziej szczegółowe informacje na temat zakresu, celów i środków przetwarzania danych osobowych w kontekście niniejszego zaproszenia, kandydaci mogą zapoznać się z odpowiednim oświadczeniem o ochronie prywatności, które dostępne jest na wymienionej wyżej stronie internetowej.

POSTĘPOWANIA ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ WSPÓLNEJ POLITYKI HANDLOWEJ

KOMISJA EUROPEJSKA

Zawiadomienie skierowane do podmiotów gospodarczych – Nowa runda wniosków o zawieszenie ceł autonomicznych Wspólnej Taryfy Celnej na niektóre produkty przemysłowe i rolne

(2012/C 310/06)

Niniejszym informuje się podmioty gospodarcze, że Komisja otrzymała wnioski zgodnie z ustaleniami administracyjnymi zawartymi w komunikacie Komisji dotyczącym autonomicznych zawieszeń i kontyngentów taryfowych (2011/C 363/02) ⁽¹⁾, w ramach rundy lipcowej 2013 r.

Wykaz produktów, co do których wnioskuje się o zawieszenie cła, jest obecnie dostępny na stronie internetowej Komisji (w portalu Europa) poświęconej unii celnej ⁽²⁾.

Jednocześnie informuje się podmioty gospodarcze, że zastrzeżenia dotyczące nowych wniosków można zgłaszać Komisji, za pośrednictwem krajowej administracji, do dnia 10 grudnia 2012 r., w którym odbyć się ma drugie posiedzenie Grupy ds. Aspektów Ekonomicznych Taryf Celnych.

W celu uzyskania informacji na temat statusu wniosków zainteresowane podmioty gospodarcze powinny regularnie sprawdzać wspomniany wykaz.

Dodatkowe informacje na temat procedury zawieszenia ceł autonomicznych dostępne są na wyżej wymienionej stronie internetowej w portalu Europa:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/dds2/susp/susp_home.jsp?Lang=pl&Screen=0&ContextPath=

⁽¹⁾ Dz.U. C 363 z 13.12.2011, s. 6.

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/taxation_customs/dds2/susp/susp_home.jsp?Lang=pl

POSTĘPOWANIA ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

KOMISJA EUROPEJSKA

Zgłoszenie zamiaru koncentracji

(Sprawa COMP/M.6721 – First Reserve Management/SK Capital Partners/TPC)

Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2012/C 310/07)

1. W dniu 8 października 2012 r., zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾, Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji, w wyniku której przedsiębiorstwa First Reserve Management, L.P. („First Reserve”, Stany Zjednoczone) oraz SK Capital Partners („SK”, Stany Zjednoczone) przejmują, w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, wspólną kontrolę nad przedsiębiorstwem TPC Group Inc. („TPC”, Stany Zjednoczone) w drodze zakupu udziałów.
2. Przedmiotem działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji jest:
 - w przypadku First Reserve: przedsiębiorstwo prowadzące inwestycje na niepublicznym rynku kapitałowym oraz w zakresie infrastruktury specjalizujące się w przemyśle energetycznym, w tym usługach związanych z wydobyciem ropy naftowej, infrastrukturze energetycznej oraz rezerwach mocy i energii,
 - w przypadku przedsiębiorstwa SK: prywatna spółka inwestycyjna działająca w sektorze materiałów specjalistycznych, chemikaliów i opieki zdrowotnej,
 - w przypadku przedsiębiorstwa TPC: produkcja wyrobów o wartości dodanej w oparciu o surowce petrochemiczne, takie jak węglowodory C4 i C3, wykorzystywane do produkcji chemikaliów wysokowartościowych i specjalistycznych.
3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona koncentracja może wchodzić w zakres rozporządzenia WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw. Jednocześnie Komisja zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii. Należy zauważyć, iż zgodnie z obwieszczeniem Komisji w sprawie uproszczonej procedury stosowanej do niektórych koncentracji na mocy rozporządzenia WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw ⁽²⁾, sprawa ta może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury określonej w tym obwieszczeniu.
4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie dziesięciu dni od daty niniejszej publikacji. Można je przysłać do Komisji faksem (+32 22964301), pocztą elektroniczną na adres: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu lub listownie, podając numer referencyjny: COMP/M.6721 – First Reserve Management/SK Capital Partners/TPC, na poniższy adres Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji Komisji Europejskiej:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1 („rozporządzenie WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw”).

⁽²⁾ Dz.U. C 56 z 5.3.2005, s. 32 („obwieszczenie Komisji w sprawie uproszczonej procedury”).

POSTĘPOWANIA ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

Komisja Europejska

2012/C 310/07

Zgłoszenie zamiaru koncentracji (Sprawa COMP/M.6721 – First Reserve Management/SK Capital Partners/TPC) – Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej ⁽¹⁾ 41

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

CENY PRENUMERATY w 2012 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 310 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	840 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL